

AUGLÝSING

um tvísköttunarsamning við Ástralíu.

Samningur milli Íslands og Ástralíu um að komast hjá tvísköttun að því er varðar tekjuskatt og að koma í veg fyrir skattsvik og skattasniðgöngu, sem gerður var í Reykjavík 12. október 2022, öðlaðist gildi 6. nóvember 2023. Samningurinn kemur til framkvæmda á Íslandi frá og með 1. janúar 2024 skv. 29. gr. samningsins.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 15. nóvember 2023.

Bjarni Benediktsson.

Martin Eyjólfsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR
MILLI ÍSLANDS OG ÁSTRALÍU
UM AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN
AÐ ÞVÍ ER VARÐAR TEKJUSKATT
OG AÐ KOMA Í VEG FYRIR SKATTSVIK OG SKATTSNIÐGÖNGU

Inngangsorð.

Ísland og Ástralía

sem vilja þróa efnahagstengsl sín enn frekar og efla samstarf sín á milli í skattamálum,

sem hyggjast gera samning um að komast hjá tvísköttun að því er varðar tekjuskatt, án þess að tækifæri skapist til að komast hjá skattlagningu eða til skattalækkunar með skattsvikum eða skattsniðgöngu (m.a. með tilhögun sem byggist á samningsmisnotkun sem miðar að því að ná fram afléttingu, sem kveðið er á um í samningi þessum, óbeint til hagsbóta fyrir heimilisfasta aðila í þriðju ríkjum),

hafa orðið ásátt um eftirfarandi:

I. KAFLI
Gildissvið samningsins.

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

- Samningur þessi tekur til heimilisfastra aðila í öðru eða báðum samningsríkjunum.
- Að því er þennan samning varðar skal líta á tekjur, sem er aflað af eða fyrir milligöngu einingar eða á grundvelli tilhögunar, sem talin er gagnsæ að öllu leyti eða að hluta til í skattalegu tilliti samkvæmt skattalögum annars hvors samningsríkisins, sem tekjur heimilisfasta aðila í samningsríki en aðeins að því marki sem farið er með tekjurnar, með tilliti til skattlagningar af hálfu þess ríkis, sem tekjur heimilisfasta aðila í því ríki.
- Þessi samningur hefur ekki áhrif á skattlagningu af hálfu samningsríkis gagnvart aðilum heimilisföstum í því ríki nema með tilliti til ávinnings sem fæst skv. 2. mgr. 9. gr., 6. mgr. 13. gr., 4. mgr. 17. gr. og 18., 19., 21., 22., 23. og 26. gr.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

- Samningur þessi tekur til skatta af tekjum sem eru lagðir á af hálfu samningsríkis og, í tilviki Íslands, af hálfu stjórnvaldsumdæma eða sveitarfélaga þess, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru á lagðir.
- Til skatta af tekjum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur eða á hluta tekna, þar með taldir skattar af hagnaði af sölu lausafjár eða fasteigna, skattar af heildarfjárhæð launa sem fyrirtæki greiða, svo og skattar af verðmætisaukningu.
- Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru einkum þessir:
 - í Ástralíu:
 - tekjuskattur og
 - auðlindarentuskattur og
 - skattur af hlunnindum,sem lagður er á samkvæmt alríkislögum Ástralíu (hér á eftir nefndur „ástralskur skattur“),
 - á Íslandi:
 - tekjuskattar ríkissjóðs,
 - útsvar til sveitarfélaganna,(hér á eftir nefndur „íslenskur skattur“).

4. Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar sem lagðir eru á samkvæmt alríkislögum Ástralíu eða íslenskum lögum eftir undirritunardag hans, til viðbótar við eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu tilkynna hvert öðru um allar verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum þeirra.

II. KAFLI Skilgreiningar.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í þessum samningi er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir nema annað leiði af samhenginu:
- a) „Ástralía“, þegar það er notað í landfræðilegum skilningi, útilokar öll yfirráðasvæði handan hafsbins önnur en:
 - i. yfirráðasvæði Norfolkkeyju,
 - ii. yfirráðasvæði Jólacýja,
 - iii. yfirráðasvæði Kókoseyja,
 - iv. yfirráðasvæði Ashmore- og Cartier-eyja,
 - v. yfirráðasvæði Heard- og McDonalds-eyja,
 - vi. yfirráðasvæði Coral Sea-eyja,og nær yfir svæði sem liggja að mörkum yfirráðasvæða Ástralíu (þar með talin yfirráðasvæðin sem tilgreind eru í þessari undirgrein) en um þau gilda sem stendur, í samræmi við þjóðarétt, lög Ástralíu sem fjalla um leit að eða nýtingu auðlinda innan sérefnahagslögsögunnar eða á hafsbotni og í botnlögum landgrunnins,
 - b) „Ísland“ merkir Ísland og, þegar heitið er notað í landfræðilegum skilningi, yfirráðasvæði Íslands, þar með talið landhelgin, og sérhver þetta svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur að þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og hafið yfir honum og náttúruauðlindir þeirra,
 - c) „atvinnustarfsemi“ felur m.a. í sér sérfræðipjónustu og aðra sjálfstæða starfsemi,
 - d) „félag“ merkir sérhver persóna að lögum eða sérhver eining sem hlýtur meðferð sem fyrirtæki eða persóna að lögum að því er skatta varðar,
 - e) „bært stjórnvald“ merkir:
 - i. í tilvikum Ástralíu, skattstjóri eða viðurkenndur fulltrúi skattstjóra og
 - ii. í tilvikum Íslands, fjármálaráðherra eða viðurkenndur fulltrúi ráðherra,
 - f) „fyrirtæki“ á við um ástundun hvers konar atvinnustarfsemi,
 - g) „fyrirtæki í samningsríki“ og „fyrirtæki í hinu samningsríkinu“ merkir fyrirtæki sem rekið er af heimilisföstum aðila í samningsríki og fyrirtæki sem rekið er af heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á,
 - h) „flutningar á alþjóðaleiðum“ merkir hvers konar flutningar með skipi eða loftfari nema slíkir flutningar séu eingöngu milli staða í samningsríki og fyrirtækið, sem rekur skipið eða loftfarið, er ekki fyrirtæki þess ríkis,
 - i) „ríkisfang“ merkir með tilliti til samningsríkis:
 - i. hver sá einstaklingur sem hefur ríkisfang eða ríkisborgararétt í því samningsríki og
 - ii. hver sá lögaðili, félag, sameignarfélag eða samtök sem byggir réttarstöðu sína sem slíka á gildandi lögum í því samningsríki,
 - j) með „aðili“ er átt við einstakling, félag og hvers kyns önnur samtök aðila,
 - k) „skattur“ merkir ástralskur skattur eða íslenskur skattur eftir því sem samhengi krefst en tekur ekki til neins konar viðurlaga eða vaxta sem lagðir eru á samkvæmt lögum annars hvors samningsríkisins í tengslum við skatt viðkomandi,
 - l) „viðurkenndur lífeyrissjóður“ samningsríkis merkir eining eða tilhögun sem komið er á fót í því ríki og farið er með sem sérstakan aðila samkvæmt skattalögum þess ríkis eða, í tilvikum Ástralíu, jafngreiðslulífeyrissjóður að því er varðar ástralskan skatt eða, í tilvikum Íslands, íslenskur lífeyrissjóður samkvæmt íslenskum lögum um tekjuskatt og

- i. sem er komið á fót og starfar eingöngu, eða því sem næst, við að stýra eða greiða eftirlaun og tengdar greiðslur eða tilfallandi greiðslur til einstaklinga og sem lýtur sem slíkur reglum þess ríkis eða stjórnvaldsumdæmis eða sveitarfélaga þess eða
 - ii. sem er komið á fót og er rekinn í þeim eina tilgangi, eða því sem næst, að fjárfesta í þágu eininga eða tilhögunar sem um getur í i. lið eða, í tilviki Ástralíu, fjárfesta slíkt fjármagn eða eignir jafngreiðslulífeyrissjóða sem falla þar undir eða aðskildar undanþegnar eignir líffryggingafélags sem hefur heimilisfesti í Ástralíu, eða einhvers konar sambland af þessu,
- m) „viðurkennd kauphöll“ merkir:
- i. Kauphöll Ástralíu og hver sú kauphöll önnur í Ástralíu sem er viðurkennd samkvæmt áströlskum lögum,
 - ii. Kauphöll Íslands og hver sú kauphöll önnur á Íslandi sem er viðurkennd samkvæmt íslenskum lögum og
 - iii. hver sú kauphöll önnur sem bær stjórnvöld koma sér saman um.
2. Við beitingu samningsríkis á ákvæðum samningsins á hverjum tíma skulu öll hugtök, sem ekki eru skilgreind í samningnum, nema samhengið krefjist annars, hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum þess ríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til. Sú merking sem hugtakið hefur samkvæmt viðeigandi skattalögum þess ríkis skal ganga framur þeirri merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „heimilisfastur aðili í samningsríki“ hver sá aðili sem er, samkvæmt lögum þess ríkis, skattskyldur í því ríki og einnig ríkið sjálft og stjórnvaldsumdæmi eða sveitarfélög þess og viðurkenndur lífeyrissjóður í því ríki. Hugtakið nær þó ekki yfir neinn þann aðila sem er skattskyldur í því ríki einungis vegna tekna sem eru upprunnar í því ríki.
2. Þegar einstaklingur telst heimilisfastur í báðum samningsríkjum á grundvelli ákvæða 1. mgr. skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:
 - a) einstaklingurinn skal talinn heimilisfastur einungis í því ríki þar sem honum stendur til boða fast heimili; hafi einstaklingurinn fast heimili í báðum ríkjum skal hann talinn heimilisfastur einungis í því ríki þar sem persónuleg og fjárhagsleg tengsl hans eru nánari (miðstöð persónuhagsmuna),
 - b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru ríkinu miðstöð persónuhagsmuna er, eða ef einstaklingnum stendur til boða fast heimili í hvorugu ríkinu, telst einstaklingurinn einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði,
 - c) ef einstaklingurinn dvelst að jafnaði í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann hefur ríkisfang,
 - d) ef einstaklingurinn hefur ríkisfang í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.
3. Þegar aðili, annar en einstaklingur, telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum á grundvelli ákvæða 1. mgr. skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leitast við að ákvarða, með gagnkvæmu samkomulagi, í hvaða samningsríki sá aðili skal teljast heimilisfastur að því er samning þennan varðar, að teknu tilliti til þess hvar hann hefur raunverulega framkvæmdastjórn, er stofnaður eða lögskipaður með öðrum hætti og til annarra þátta sem skipta máli. Ef slíkt samkomulag liggur ekki fyrir skal ekki líta svo á að aðilinn sé heimilisfastur í samningsríki og geti notið ávinnings af þessum samningi.
4. Þrátt fyrir önnur ákvæði þessa samnings skal fara með umgjörð um sameiginlega fjárfestingu, sem er komið á fót í samningsríki og fær tekjur í hinu samningsríkinu, við beitingu samningsins gagnvart slíkum tekjum, á sama hátt og einstakling sem er heimilisfastur í því samningsríki þar sem því er komið á fót og sem raunverulegan eiganda þeirra tekna sem það fær (að því tilskildu að litið hefði verið á einstakling, sem er heimilisfastur í fyrnefnda ríkinu og fengið hefði tekjur við sömu aðstæður, sem raunverulegan eiganda teknanna) en aðeins að því marki sem raunverulegir eignarhlutar í umgjörðinni um sameiginlega fjárfestingu er í eigu heimilisfastra aðila í

aðildarríkinu þar sem umgjörðinni um sameiginlega fjárfestingu er komið á fót. Á hinn bóginn, ef:

- a) aðalflokkur hlutabréfa, hlutdeildarskírteina eða annarra sambærilegra réttinda í umgjörðinni um sameiginlega fjárfestingu er skráður og regluleg viðskipti eru með hann í viðurkenndri kauphöll í samningsríkinu þar sem umgjörðinni um sameiginlega fjárfestingu er komið á fót,
- b) a.m.k. 80% af virði raunverulegra réttinda í umgjörðinni um sameiginlega fjárfestingu er í eigu heimilisfastra aðila í samningsríkinu þar sem umgjörðinni um sameiginlega fjárfestingu er komið á fót eða
- c) a.m.k. 90% af virði raunverulegra réttinda í umgjörðinni um sameiginlega fjárfestingu eru í eigu jafngilda haghafa,

skal fara með umgjörðina um sameiginlega fjárfestingu á sama hátt og einstakling sem er heimilisfastur í samningsríkinu þar sem því er komið á fót og sem raunverulegan eiganda allra þeirra tekna sem það fær (að því tilskildu að litið hefði verið á einstakling, sem er heimilisfastur í ríkinu og fengið hefði tekjur við sömu aðstæður, sem raunverulegan eiganda teknanna).

5. Að því er 4. mgr. varðar:

- a) „umgjörð um sameiginlega fjárfestingu“ merkir umgjörð sem er með dreift eignarhald, heldur fjölbreyttu verðbréfasafni eða fjárfestir beint eða óbeint í fasteignum, í þeim megintilgangi að fá leigutekjur, og fellur undir reglur um fjárfestavernd í því ríki þar sem því er komið á fót og er:
 - i. í tilviki Ástralíu, vörslusjóður sem er stýrður fjárfestingavörslusjóður (e. managed investment trust) að því er ástralskan skatt varðar,
 - ii. í tilviki Íslands, verðbréfasjóður að því er íslensk lög varðar eða að öðrum kosti sérhæfður sjóður að því er íslensk lög varðar og
 - iii. annar fjárfestingarsjóður eða fyrirtæki sem er komið á fót í öðru hvoru samningsríkinu sem Ástralía og Ísland koma sér saman um, með orðsendingaskiptum, að líta á sem umgjörð um sameiginlega fjárfestingu og
- b) „jafngildur haghafi“ merkir heimilisfastur aðili í samningsríkinu þar sem umgjörðinni um sameiginlega fjárfestingu er komið á fót og heimilisfastur aðili í öðru ríki sem samningsríki þar sem tekjurnar myndast hefur tvísköttunarsamning við, sem kveður á um markvirk og víðtæk upplýsingaskipti, sem myndi, ef slíkur heimilisfastur aðili fengi tiltekna tekjutegund sem er tilefni kröfu um ávinning samkvæmt þessum samningi, eiga rétt á, samkvæmt þeim samningi, eða samkvæmt landslögum samningsríkisins þar sem tekjurnar myndast, skatt- hlutfalli vegna þess tekjuliðar sem er a.m.k. jafnlágt og umgjörðin um sameiginlega fjárfestingu fer fram á samkvæmt þessum samningi með tilliti til þess tekjuliðar.

5. gr.

Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst atvinnustöð“ föst starfsstöð þar sem atvinnustarfsemi fyrirtækis fer fram að nokkru eða öllu leyti.
2. Hugtakið „föst atvinnustöð“ tekur einkum til:
 - a) aðseturs framkvæmdastjórnar,
 - b) útibús,
 - c) skrifstofu,
 - d) verksmiðju,
 - e) verkstæðis,
 - f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar og
 - g) landbúnaðar- eða skógræktareignar.
3. Byggingarsvæði eða byggingar- eða uppsetningarframkvæmd telst því aðeins föst atvinnustöð að hún standi lengur en sex mánuði.
4. Þrátt fyrir ákvæði 1., 2. og 3. mgr., þegar fyrirtæki í samningsríki:
 - a) rekur eftirlits- eða ráðgjafarstarfsemi í hinu ríkinu yfir tímabil sem fer eða fara í heildina yfir 183 daga á hverju 12 mánaða tímabili í tengslum við byggingarsvæði eða byggingar- eða uppsetningarframkvæmd sem fer fram í hinu ríkinu,

- b) rekur starfsemi (þar með talin rekstur umtalsverðs búnaðar) í hinu ríkinu við leit að eða nýtingu á náttúruauðlindum í því ríki yfir tímabil sem fer eða fara í heildina yfir 90 daga á hverju 12 mánaða tímabili eða
- c) rekur umtalsverðan búnað í hinu ríkinu (þar með talið eins og kveðið er á um í b-lið) yfir tímabil sem fer eða fara í heildina yfir 183 daga á hverju 12 mánaða tímabili, skal líta svo á að slík starfsemi fari fram í fastri atvinnustöð fyrirtækisins sem er staðsett í hinu ríkinu nema ef starfsemin er takmörkuð við þá starfsemi sem um getur í 6. mgr. sem myndi ekki gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar þótt starfsemin væri innt af hendi frá fastri starfsstöð.
5. Einvörðungu í þeim tilgangi að ákvarða hvort farið hefur verið umfram þau tímabil sem um getur í 3. og 4. mgr.:
- a) þegar fyrirtæki í samningsríki rekur starfsemi sem um getur í 3. og 4. mgr. í hinu samningsríkinu og
- b) þegar eitt eða fleiri fyrirtæki sem eru nátengd fyrrnefnda fyrirtækinu reka tengda starfsemi í hinu samningsríkinu á mismunandi tímabilum sem er hvert um sig lengra en 30 dagar, skal leggja þessi mismunandi tímabil við rekstrartímabil fyrrnefnda fyrirtækisins.
6. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar nær hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:
- a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins,
- b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlað til geymslu, sýningar eða afhendingar,
- c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlað til vinnslu hjá öðru fyrirtæki,
- d) viðhalds fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í tengslum við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið,
- e) viðhalds fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast hvers konar aðra starfsemi fyrir fyrirtækið,
- f) viðhalds fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð fyrir hvers konar sambland starfsemi sem um getur í a- til e-lið, enda felist sú starfsemi eða, í tilviki f-liðar, öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð í undirbúnings- eða stoðstarfsemi.
7. Ákvæði 6. mgr. skulu ekki gilda um fasta starfsstöð, sem fyrirtæki notar eða viðheldur, ef sama eða nátengt fyrirtæki stundar atvinnustarfsemi á sama stað eða á öðrum stað í sama samningsríki og:
- a) sá staður eða annar staður er föst atvinnustöð fyrir fyrirtækið eða nátengt fyrirtæki samkvæmt ákvæðum þessarar greinar eða
- b) heildarstarfsemin, sem leiðir af samanlagðri starfsemi sem fyrirtækin tvö reka á sama staðnum, eða sama fyrirtækið eða nátengd fyrirtæki á báðum stöðum, er ekki undirbúnings- eða stoðstarfsemi, að því tilskildu að atvinnustarfsemin, sem fyrirtækin tvö reka á sama staðnum, eða sama fyrirtækið eða nátengd fyrirtæki á báðum stöðum, teljist vera viðbótarstarfssvið sem er hluti af heildstæðri atvinnustarfsemi.
8. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. en með fyrirvara um ákvæði 9. mgr. þegar aðili kemur fram í samningsríki fyrir hönd fyrirtækis og
- a) gerir í því sambandi að jafnaði samninga eða gegnir að jafnaði lykilhlutverki sem leiðir til samningagerðar sem fer fram venju samkvæmt án efnislegrar breytingar af hálfu viðkomandi fyrirtækis og þessir samningar eru:
- i. í nafni viðkomandi fyrirtækis eða
- ii. vegna yfirfærslu eignarhalds eða veitingar á notkunarrétti yfir eign sem fyrirtækið á eða hefur rétt til að nota eða
- iii. vegna þjónustustarfsemi þess fyrirtækis eða
- b) framleiðir eða vinnur í samningsríki fyrir fyrirtækið vörur eða varning sem tilheyra fyrirtækinu,

skal það fyrirtæki teljast vera með fasta atvinnustöð í því ríki að því er varðar hverja þá starfsemi sem sá aðili hefur með höndum fyrir fyrirtækið nema ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um getur í 6. mgr. og myndi ekki gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar, þótt innt væri af hendi frá fastri starfsstöð (aðra en fasta starfsstöð sem 7. mgr. myndi gilda um).

9. Ákvæði 8. mgr. gilda ekki þegar aðili, sem starfar í samningsríki af hálfu fyrirtækis í hinu samningsríkinu, hefur með höndum atvinnustarfsemi í fyrrnefnda ríkinu sem óháður aðili og kemur fram fyrir hönd fyrirtækisins innan venjulegra marka slíkrar atvinnustarfsemi. Komi aðili hins vegar einvörðungu eða næstum einvörðungu fram fyrir hönd eins fyrirtækis eða fleiri, sem sá aðili hefur nán tengsl við, skal sá aðili ekki talinn vera óháður aðili í skilningi þessarar málsgreinar að því er slík fyrirtæki varðar.
10. Þótt félag, sem er heimilisfast í samningsríki, hafi yferráð yfir félagi eða lúti yferráðum félags, sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu, eða hefur með höndum atvinnustarfsemi í hinu ríkinu (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt), leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé talin föst atvinnustöð hins.
11. Að því er varðar ákvæði þessarar greinar telst aðili eða fyrirtæki hafa nán tengsl við fyrirtæki ef, að teknu tilliti til allra staðreynda og aðstæðna er máli skipta, annar hefur yferráð yfir hinum eða báðir lúta yferráðum sömu aðila eða fyrirtækja. Hvað sem öðru líður telst aðili eða fyrirtæki hafa nán tengsl við fyrirtæki ef annar á, beint eða óbeint, meira en helming raunverulegra réttinda í hinum (eða, ef um félag er að ræða, fer með meira en helming heildaratkvæða og á meira en helming heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eða raunverulegra hlutafjarréttinda í því) eða ef annar aðili eða fyrirtæki á, beint eða óbeint, meira en helming raunverulegra réttinda (eða, ef um félag er að ræða, fer með meira en helming heildaratkvæða og á meira en helming heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eða raunverulegra hlutafjarréttinda í því) í viðkomandi aðila og fyrirtæki eða í fyrirtækjunum báðum.
12. Beita skal meginreglunum, sem eru settar fram í fyrri málsgreinum þessarar greinar, við ákvörðun, að því er varðar 7. mgr. 11. gr. og 5. mgr. 12. gr., á því hvort fyrir hendi sé föst atvinnustöð utan beggja samningsríkjanna og hvort fyrirtæki, sem er ekki fyrirtæki í samningsríki, hafi fasta atvinnustöð í samningsríki.

III. KAFLI

Skattlagning tekna.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur, sem heimilisfastur aðili í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði eða skógarnytjum) sem staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hugtakið „fasteign“ skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum skal hugtakið fela í sér:
 - a) leigu á landi og hvers konar réttindi á eða yfir landi, einnig með umbótum,
 - b) fylgifé með fasteign,
 - c) búfé og tæki sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar,
 - d) réttindi varðandi landeignir samkvæmt ákvæðum almennra laga,
 - e) afnotarétt af fasteign,
 - f) rétt til leitar að steinefnum, olíu- eða gaslindum eða öðrum náttúruauðlindum og rétt til vinnslu þessara linda eða auðlinda og
 - g) rétt til breytilegra eða fastra greiðslna, annaðhvort sem þóknunar fyrir eða vegna nýtingar eða réttarins til að leita að eða nýta steinefni, olíu- eða gaslindir, grjótnámur eða aðra staði til námuvinnslu eða nýtingar á náttúruauðlindum.Skip og loftför teljast ekki til fasteigna.
3. Líta skal svo á að hagsmunir eða réttur sem um getur í 2. mgr. séu þar sem landið, steinefnin, olíu- eða gaslindirnar, grjótnámurnar eða náttúruauðlindirnar, eftir atvikum, eru staðsettar eða þar sem leit fer fram.

4. Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.
5. Ákvæði 1., 3. og 4. mgr. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis.

7. gr.

Hagnaður af atvinnustarfsemi.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnustarfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíka atvinnustarfsemi með höndum má skattleggja hagnað fyrirtækisins í hinu ríkinu en aðeins að því marki sem rekja má hann til þeirrar föstu atvinnustöðvar.
2. Með fyrirvara um ákvæði 3. mgr., þegar fyrirtæki í samningsríki stundar atvinnustarfsemi í hinu samningsríkinu í gegnum fasta atvinnustöð þar skal í hvoru samningsríki um sig telja til þeirrar föstu atvinnustöðvar hagnað sem ætla má að komið hefði í hennar hlut ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaða atvinnustarfsemi við sömu eða svipaðar aðstæður og ætti í algerlega sjálfstæðum samskiptum við fyrirtækið sem hún fellur undir sem föst atvinnustöð eða önnur fyrirtæki sem hún er í samskiptum við.
3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal vera heimilt að draga frá kostnað fyrirtækisins enda sé um að ræða kostnað sem stofnað er til í þágu föstu atvinnustöðvarinnar (þar með talinn framkvæmdakostnaður og almennur stjórnunarkostnaður sem stofnað hefur verið til) og sem myndi vera frádráttarbær ef fasta atvinnustöðin væri sjálfstæð eining sem greiddi þennan kostnað hvort sem til hans er stofnað í samningsríkinu þar sem fasta atvinnustöðin er staðsett eða annars staðar.
4. Ekki skal líta svo á að hagnað megi rekja til fastrar atvinnustöðvar einungis á grundvelli kaupa hennar á vörum eða varningi fyrir fyrirtækið.
5. Þegar hagnaður felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði gilda um í öðrum greinum samnings þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.
6. Þrátt fyrir fyrri ákvæði þessarar greinar er heimilt að skattleggja hagnað fyrirtækis í samningsríki af atvinnustarfsemi við hvers konar váttryggingastarfsemi í hinu samningsríkinu í samræmi við lög hins ríkisins.
7. Þegar:
 - a) heimilisfastur aðili í samningsríki á raunverulegan rétt, hvort sem er með beinum hætti eða í gegnum einn eða fleiri vörslusjóði, til hlutdeildar í hagnaði af atvinnustarfsemi fyrirtækis sem fer fram í hinu samningsríkinu af hendi vörsluaðila vörslusjóðs, þó ekki vörslusjóðs sem farið er með sem félag að því er skatta varðar, og
 - b) vörsluaðilinn myndi, í tengslum við það fyrirtæki, í samræmi við meginreglurnar í 5. gr., hafa fasta atvinnustöð í hinu ríkinu,skal fyrirtækið, sem rekið er af vörsluaðilanum, teljast vera atvinnustarfsemi sem er rekin í hinu samningsríkinu af þeim heimilisfasta aðila í gegnum fasta atvinnustöð í því ríki og skal rekja hlutdeild í hagnaði af atvinnustarfsemi til þeirrar föstu atvinnustöðvar.
8. Samningsríki skal ekki gera neinar leiðréttingar á hagnaði sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar fyrirtækis í öðru samningsríkjanna eftir að sjö ár eru liðin frá lokum skattársins þegar gera hefði mátt ráð fyrir að rekja mætti hagnaðinn til föstu atvinnustöðvarinnar. Ákvæði þessarar málsgreinar skulu ekki gilda ef um er að ræða svik, stórfellt gáleysi eða vísvitandi vanrækslu eða ef, á þessu sjö ára tímabili, annað hvort ríkið hefur hafið skoðun á hagnaði fyrirtækisins.

8. gr.

Sjóflutningar og flutningar í lofti.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því ríki.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. má skattleggja hagnað fyrirtækis í samningsríki, sem hlýst af flutningi með skipum eða loftförum á farþegum, búfenaði, pósti, vörum eða varningi sem er sendur í hinu samningsríkinu og afhentur á stað í hinu samningsríkinu, eða af leigu með öllu á skipi eða loftfari vegna slíkra flutninga, í hinu samningsríkinu.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu, sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.
4. Að því er þessa grein varðar telst hagnaður af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum fela í sér hagnað af notkun, viðhaldi eða leigu á gámum (þar með taldir eftirvagnar og skyldur búnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru við flutning á vörum eða varningi, að því tilskildu að slík notkun, viðhald eða leiga tengist beint eða styðji við rekstur skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki.

1. Þegar:
 - a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórnun, yfirráðum eða fjármögnun fyrirtækis í hinu samningsríkinu eða
 - b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórnun, yfirráðum eða fjármögnun fyrirtækis í samningsríki, svo og fyrirtækis í hinu samningsríkinu,
 og fyrirtækin tvö semja eða setja í öðru hvoru tilvikinu skilyrði um innbyrðis tengsl sín á viðskipta- eða fjármálasviðinu, sem eru frábrugðnir því sem gera hefði mátt ráð fyrir í viðskiptum sjálfstæðra fyrirtækja sem eru fyllilega óháð hvort öðru, má allur hagnaður, sem gera hefði mátt ráð fyrir að hefði runnið til annars fyrirtækisins án þessara skilyrða, en rennur ekki til þess vegna skilyrðanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.
2. Þegar samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki – og skattleggur samkvæmt því – hagnað sem fyrirtæki í hinu samningsríkinu hefur verið skattlagt af í því ríki og hagnaðurinn, sem þannig er innifalinn, er hagnaður sem gera hefði mátt ráð fyrir að hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilyrðin, sem samið var um milli fyrirtækjanna tveggja, hefðu verið þau sömu og gera hefði mátt ráð fyrir að samið hefði verið um í viðskiptum sjálfstæðra fyrirtækja sem eru fyllilega óháð hvort öðru, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal taka fullt tillit til annarra ákvæða samnings þessa og skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.
3. Samningsríki skal ekki telja til hagnaðar fyrirtækis, og skattleggja til samræmis við það, hagnað sem gera hefði mátt ráð fyrir að hefði runnið til fyrirtækisins en hefur ekki runnið til þess vegna skilyrðanna sem um getur í 1. mgr., eftir að sjö ár eru liðin frá lokum skattársins þegar gera hefði mátt ráð fyrir að hagnaðurinn hefði runnið til fyrirtækisins. Ákvæði þessarar málsgreinar skulu ekki gilda ef um er að ræða svik, stórfellt gáleysi eða vísvitandi vanrækslu eða ef, á þessu sjö ára tímabili, ríkið hefur hafið skoðun á hagnaði fyrirtækis.

10. gr.

Arður.

1. Arð, sem félag með heimilisfesti í samningsríki greiðir heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Slíkan arð, sem félag með heimilisfesti í samningsríki greiðir, má þó einnig skattleggja í því ríki samkvæmt lögum þess ríkis en ef raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en:
 - a) fimm hundraðshlutar af heildarfjárhæð arðsins ef hinn raunverulegi eigandi er félag sem hefur með beinum hætti a.m.k. 10 hundraðshluta af atkvæðisrétti í því félagi, sem greiðir út arðinn, á 365 daga tímabili að meðtöldum deginum þegar arðurinn er greiddur út (þegar tímabilið er reiknað út skal ekki taka tillit til breytinga á eignarhaldi sem leiða beint af endurskipulagningu fyrirtækja, s.s. samruna eða uppskiptingu félagsins sem á hlutina eða greiðir arðinn),
 - b) 15 hundraðshlutar af heildarfjárhæð arðsins í öllum öðrum tilvikum.
 Ákvæði þessarar málsgreinar skulu engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem arður er greiddur af.
3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skal ekki skattleggja arð í samningsríkinu þar sem félagið sem greiðir arðinn hefur heimilisfesti ef raunverulegur eigandi arðsins er félag sem hefur heimilisfesti í hinu

samningsríkinu sem á, beint eða óbeint, í gegnum einn eða fleiri heimilisfastan aðila í öðru hvoru samningsríkinu, a.m.k. 80 hundraðshluta af atkvæðisrétti í því félagi, sem greiðir út arðinn, á 365 daga tímabili að meðtöldum deginum þegar arðurinn er greiddur út (þegar tímabilið er reiknað út skal ekki taka tillit til breytinga á eignarhaldi sem leiðir beint af endurskipulagningu fyrirtækja, s.s. samruna eða uppskiptingu félagsins sem á hlutina með beinum eða óbeinum hætti eða greiðir arðinn) og raunverulegur eigandi arðsins:

- a) hefur skráð aðalflokk hlutabréfa í viðurkenndri kauphöll sem tilgreind er í m-lið 3. gr. og regluleg viðskipti eru með hann í viðurkenndri kauphöll eða kauphöllum,
 - b) er í beinni eða óbeinni eigu félags eða félaga (að því tilskildu, ef um er að ræða óbeint eignarhald, að hvert eignarhaldsfélag hafi heimilisfesti í samningsríki eða sé félag sem um getur í ii-lið):
 - i. sem hefur skráð aðalflokk hlutabréfa í viðurkenndri kauphöll sem tilgreind er í m-lið 3. gr. og regluleg viðskipti eru með hann í viðurkenndri kauphöll eða kauphöllum eða
 - ii. sem hvert um sig, ef það á með beinum hætti hlutabréfin sem arðurinn er greiddur af, á rétt á jafngildum ávinningi að því er varðar slíkan arð samkvæmt tvísköttunarsamningi milli ríkisins þar sem félagið hefur heimilisfesti og samningsríkisins þar sem félagið sem greiðir arðinn hefur heimilisfesti eða
 - c) uppfyllir ekki kröfur a- eða b-liðar þessarar málsgreinar en bært stjórnvald fyrrnefnda samningsríkisins ákvarðar að skilyrðin fyrir því að synja ávinningi samkvæmt þessum samningi í 1. mgr. 27. gr. séu ekki fyrir hendi. Bært stjórnvald í fyrrnefnda samningsríkinu skal hafa samráð við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu áður en það synjar um veitingu ávinnings af þessum samningi samkvæmt þessari undirgrein.
4. Þrátt fyrir ákvæði b-liðar 2. mgr. skal ekki skattleggja arð í samningsríkinu þar sem félagið sem greiðir arðinn hefur heimilisfesti ef raunverulegur eigandi arðsins á með beinum hætti innan við 10 hundraðshluta af atkvæðisrétti í félaginu sem greiðir arðinn, raunverulegur eigandi getur ekki með beinum eða óbeinum hætti ákvarðað auðkenni eins eða fleiri aðila sem taka ákvarðanir sem fylgja stjórnun og stefnu í rekstri félagsins sem greiðir arðinn og raunverulegur eigandi er:
- a) samningsríki eða stjórnvaldsumdæmi eða sveitarfélag í samningsríkinu (þ.m.t. fjárfestingarsjóður ríkisins),
 - b) Seðlabanki Ástralíu eða Seðlabanki Íslands,
 - c) í tilviki Ástralíu, viðurkenndur lífeyrissjóður í Ástralíu eða heimilisfastur aðili í Ástralíu sem fær slíkan arð af rekstri jafngreiðslulífeyrissjóða sem falla þar undir eða
 - d) í tilviki Íslands, viðurkenndur lífeyrissjóður á Íslandi sem hefur tekjur sem eru undanþegnar skatti á Íslandi.
5. Hugtakið „arður“ merkir, eins og það er notað í þessari grein, tekjur af hlutabréfum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, sem veita rétt til hlutdeildar í hagnaði, svo og aðrar fjárhæðir sem farið er með við skattlagningu á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem félagið, sem framkvæmir úthlutunina, er heimilisfast með tilliti til skatta þess.
6. Ákvæði 1., 2., 3. og 4. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast og eignarhluturinn, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundinn við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.
7. Ef félag, sem er heimilisfast í samningsríki, fær hagnað eða tekjur frá hinu samningsríkinu getur síðarnefnda ríkið ekki skattlagt arðinn sem félagið greiðir — enda sé arðurinn raunverulega í eigu aðila sem er ekki heimilisfastur í hinu samningsríkinu — nema að því leyti sem eignarhluturinn, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundinn við fasta atvinnustöð í síðarnefnda ríkinu, og ekki heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins; þetta gildir jafnt þótt arðurinn sem greiddur er eða óúthlutaði hagnaðurinn sé að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.
8. Þrátt fyrir 7. mgr. má skattleggja arð, sem greiddur er af félagi sem telst aðeins hafa heimilisfesti í einu samningsríki skv. 3. mgr. 4. gr., í hinu samningsríkinu en aðeins að því marki sem arðurinn er greiddur af hagnaði sem myndast í hinu samningsríkinu. Ef slíkur arður er raunverulega í eigu

heimilisfasts aðila í fyrrnefnda ríkinu gildir 2. mgr. þessarar greinar eins og félagið sem greiðir arðinn væri aðeins með heimilisfesti í hinu ríkinu.

11. gr.

Vextir

1. Vexti, sem myndast í samningsríki og eru greiddir til heimilisfasts aðila í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Vexti sem myndast í samningsríki má þó einnig skattleggja í því ríki samkvæmt lögum þess ríkis, en ef raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en 10 af hundraði af vergri fjárhæð vaxtanna.
3. Þrátt fyrir 2. mgr. skal ekki leggja skatt á vexti, sem myndast í samningsríki og eru í raunverulegri eigu heimilisfasts aðila í hinu samningsríkinu, í fyrrnefnda ríkinu ef vaxtanna er aflað af:
 - a) samningsríki eða stjórnvaldsumdæmi eða sveitarfélag í samningsríkinu (þ.m.t. fjárfestingarsjóður ríkisins),
 - b) Seðlabanka Ástralíu eða Seðlabanka Íslands,
 - c) í tilviki Ástralíu, viðurkenndum lífeyrissjóði í Ástralíu eða heimilisföstum aðila í Ástralíu sem fær slíka vexti af rekstri jafngreiðslulífeyrissjóða sem falla þar undir eða
 - d) í tilviki Íslands, viðurkenndum lífeyrissjóði á Íslandi sem hefur tekjur sem eru undanþegnar skatti á Íslandi eða
 - e) fjármálastofnun sem er ótengd greiðanda og á í viðskiptum sem eru fyllilega óháð greiðanda. Að því er þessa grein varðar merkir „fjármálastofnun“ banki eða annað fyrirtæki sem fær hagnað sinn að stærstum hluta með því að afla lánsfjár á fjármálamörkuðum eða með því að taka við innlánnum gegn vöxtum og nota þessa fjármuni til að stunda atvinnustarfsemi sem felur í sér veitingu fjármögnunar.
4. Þrátt fyrir 3. mgr.:
 - a) má leggja skatt á vexti sem um getur í a-, b-, c- og d-lið þeirrar málsgreinar í samningsríkinu þar sem þeir verða til en þó ekki hærri en 10 hundraðshluta af vergri fjárhæð vaxtanna ef raunverulegur eigandi vaxtanna getur með beinum eða óbeinum hætti ákvarðað auðkenni eins eða fleiri aðila sem taka ákvarðanir sem fylgja stjórnun og stefnu í rekstri útgefanda skuldakröfunnar,
 - b) má leggja skatt á vexti sem um getur í e-lið þeirrar málsgreinar í ríkinu þar sem þeir verða til en þó ekki hærri en 10 hundraðshluta af vergri fjárhæð vaxtanna ef vextirnir eru greiddir sem hluti af samkomulagi sem felur í sér skiptisamninga (e. back-to-back loans) eða aðra tilhögun með fjárhagslegt jafngildi og sem er ætlað að hafa svipuð áhrif og skiptisamningar.
5. Hugtakið „vextir“ merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum, hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þeim fylgir réttur til hlutdeildar í hagnaði skuldarans eða ekki, og einkum tekjur af ríkisverðbréfum og tekjur af skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, einnig tekjur sem fá sömu skattameðferð og tekjur af peningum sem eru lánaðir samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem teknanna er aflað.
6. Ákvæði 1. og 2. mgr., e-liðar 3. mgr. og 4. mgr. þessarar greinar gilda ekki þegar raunverulegur eigandi vaxtanna, sem er heimilisfastur aðili í samningsríki, hefur með höndum atvinnustarfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast og skuldakrafan, sem vextirnir eru greiddir af, er raunverulega tengd slíkri fastri atvinnustöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.
7. Líta skal svo á að vextir hafi myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur aðili í því samningsríki með tilliti til skatta. Ef sá aðili sem greiðir vextina, hvort sem hann er heimilisfastur aðili í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð í samningsríki eða utan beggja samningsríkjanna og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er tengd föstu atvinnustöðinni, og vextirnir eru gjaldfærðir hjá fyrrnefndri fastri atvinnustöð, skulu þeir þó taldir myndast í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er staðsett.
8. Þegar fjárhæð vaxtanna er, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og annars aðila, hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, en sú fjárhæð sem gera hefði mátt ráð fyrir að greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef

Þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

12. gr.

Þóknanir.

1. Þóknanir, sem myndast í samningsríki og eru greiddar eða færðar sem inneign heimilisfasts aðila í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Slíkar þóknanir má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þær myndast og samkvæmt lögum þess ríkis, en ef raunverulegur eigandi þóknananna er heimilisfastur aðili í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en 10 af hundraði af vergri fjárhæð þóknananna.
3. Hugtakið „þóknanir“ merkir í þessari grein hvers konar greiðslur eða inneign, hvort sem þær eru reglubundnar eða ekki, og hvernig sem þeim er lýst eða þær reiknaðar, að því marki sem þær eru settar fram sem endurgjald fyrir:
 - a) afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti, einkaleyfum, hönnun eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð, vörumerki eða svipaðri eign eða réttindum,
 - b) þekkingu eða upplýsingar á sviði vísinda, tækni, iðnaðar eða viðskipta,
 - c) aðstoð sem kemur til viðbótar og er til hliðar við slíkar eignir eða réttindi sem um getur í a-lið eða hvers kyns þekkingu eða upplýsingar sem um getur í b-lið, og sem er veitt svo unnt sé að nota eða njóta þeirra,
 - d) notkun eða afnotarétt á:
 - i. kvikmyndum,
 - ii. filmum eða hljóð- eða myndböndum eða -diskum, eða annars konar eftirgerð eða sendingu á mynd eða hljóði til notkunar í tengslum við sjónvarp, útvarp eða annars konar útsendingar,
 - e) notkun eða afnotarétt á tíðnirófi fyrir útvarpsbylgjur, í heild eða að hluta, eins og tilgreint er í leyfi fyrir tíðnirófi í samningsríki, þegar greiðsla eða inneign verða til í því ríki, eða
 - f) að takmarka aðgang annarra, í heild eða að hluta, að því er varðar notkun eða framboð á hvers kyns eignum eða réttindum sem um getur í þessari málsgrein.
4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi þóknananna, sem er heimilisfastur í samningsríki, hefur með höndum atvinnustarfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem þóknanirnar myndast og réttindin eða eignin, sem gefur af sér greiðslu eða inneign, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.
5. Þóknanir skulu taldar myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki með tilliti til skatta þess. Ef sá aðili sem greiðir þóknanirnar, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð í samningsríki eða utan beggja samningsríkjanna og skyldan til að greiða þóknanirnar er tengd föstu atvinnustöðinni, og þóknanirnar eru gjaldfærðar hjá fyrrnefndri fastri atvinnustöð, skulu þær þó taldar myndast í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er staðsett.
6. Þegar fjárhæð þóknana sem koma til greiðslu eða inneignar er hærri, vegna sérstaks sambands greiðanda og raunverulegs eiganda eða þeirra beggja og annars aðila, með hliðsjón af því sem liggur að baki slíkri greiðslu eða inneign, en sú fjárhæð sem gera hefði mátt ráð fyrir að greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skulu þær greiðslur eða inneignir, sem umfram eru, áfram skattlagðar samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

13. gr.

Sala eigna.

1. Tekjur, sem heimilisfastur aðili í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar sem getið er í 6. gr. og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Tekjur, sem fást af sölu lausafjár sem er hluti af eignum atvinnustarfsemi fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, þar með taldar tekjur af sölu slíkrar fastrar atvinnustöðvar (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild), má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
3. Tekjur, sem fyrirtæki í samningsríki sem rekur skip eða loftför í flutningum á alþjóðaleiðum fær af sölu slíkra skipa eða loftfara eða lausafjár sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því ríki.
4. Tekjur, sem heimilisfastur aðili í samningsríki hlýtur af sölu hlutabréfa eða sambærilegra eignarhluta, til dæmis eignarhluta í sameignarfélagi eða vörslusjóði, er heimilt að skattleggja í hinu samningsríkinu ef rekja má, á einhverjum tímapunkti næstliðna 365 daga fyrir söluna, a.m.k. 50 hundraðshluta af virði þessara hlutabréfa eða sambærilegu eignarhluta beint eða óbeint til fasteignar, eins og skilgreint er í 6. gr., sem er staðsett í hinu ríkinu.
5. Fjárhagslegur hagnaður, sem fæst af sölu annarra eigna en getið er í málsgreinunum hér að framan, skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur. Ef raunverulegur eigandi hagnaðarins er hins vegar ekki heimilisfastur aðili í því samningsríki má einnig skattleggja slíkan hagnað, af sölu eignar í hinu samningsríkinu, í viðkomandi hinu samningsríki.
6. Ef einstaklingur, sem hættir að hafa heimilisfesti í samningsríki, fær meðferð samkvæmt skattalögum þess ríkis líkt og hann hafi selt eignir og hann skattlagður í því ríki á þeim grundvelli getur einstaklingurinn valið að fá skattalega meðferð í hinu samningsríkinu eins og ef hann hefði, rétt áður en hann hætti að hafa heimilisfesti í fyrrnefnda ríkinu, selt og keypt eignina aftur fyrir fjárhæð sem er jöfn markaðsvirði hennar á þeim tíma.
7. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki hafa áhrif á rétt samningsríkis til að leggja, í samræmi við lög ríkisins, skatt á tekjur af sölu eigna sem einstaklingur, sem er heimilisfastur í því samningsríki, fær einhvern tímann á því tekjuári þegar eignin er seld, eða sem haft hefur slíka heimilisfesti á einhverjum tíma á næstliðnum 6 árum fyrir það ár.

14. gr.

Atvinnutekjur.

1. Með fyrirvara um ákvæði 15., 17. og 18. gr. skulu laun og annað svipað endurgjald, sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki nema starfið sé innt af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er innt af hendi með þeim hætti má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær fyrir starf sem hann innir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:
 - a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu yfir eitt eða fleiri tímabil, þó ekki lengur en 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári, og
 - b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem er ekki heimilisfastur í hinu ríkinu og
 - c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu ríkinu.
3. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar skal eingöngu skattleggja endurgjald sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær sem meðlimur fastrar áhafnar á skipi eða loftfari fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari sem er í flutningum á alþjóðaleiðum, þó ekki um borð í skipi eða loftfari sem er eingöngu starfrækt innan hins samningsríkisins, í fyrrnefnda samningsríkinu.
4. Þegar hlunnindi eru, ef ekki væri fyrir beitingu þessarar málsgreinar, skattskyld í samningsríki í hendi einstaklings að því er varðar störf sem hann innir af hendi og einnig skattskyld í hinu samningsríkinu í hendi vinnuveitanda hans eru hlunnindin eingöngu skattskyld í því samningsríki sem hefur eitt rétt eða fyrsta rétt til skattlagningar í samræmi við samninginn að því er varðar laun og annað svipað endurgjald fyrir þá atvinnu sem hlunnindin tengjast. Samningsríki hefur „fyrsta rétt til skattlagningar“ að því marki sem það ríki fær rétt til skattlagningar, að því er varðar laun eða annað svipað endurgjald fyrir viðkomandi atvinnu, í samræmi við þennan samning og hinu samningsríkinu ber að aflétta skatti sem fyrrnefnda ríkið leggur á slíkt endurgjald.

15. gr.

Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær fyrir setu í stjórn félags sem hefur heimilisfesti í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.

16. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. gr. má skattleggja tekjur heimilisfasts aðila í samningsríki, sem hann aflar í hinu samningsríkinu með störfum sínum sem listamaður, s.s. í leikhúsi, kvikmyndum, hljóðvarpi eða sjónvarpi, eða sem tónlistarmaður eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.
2. Ef tekjur af starfi, sem listamaður eða íþróttamaður leysir af hendi sem slíkur, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 14. gr., skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starf listamannsins eða íþróttamannsins er leyst af hendi.

17. gr.

Eftirlaun.

1. Með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. 18. gr. skal einungis skattleggja lífeyri og aðrar svipaðar greiðslur, sem eru greiddar heimilisföstum aðila í samningsríki, í því ríki.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. má skattleggja lífeyri og annað svipað endurgjald, sem greitt er samkvæmt löggjöf samningsríkis um almannatryggingar, eða einhverju opinberu kerfi sem samningsríki skipuleggur vegna opinberrar félagsþjónustu, í því ríki. Ákvæði þessarar málsgreinar skulu aðeins gilda um greiðslur til einstaklings sem er ríkisborgari í því samningsríki.
3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. má skattleggja eingreiðslur, sem verða til í samningsríki og eru greiddar til heimilisfasts aðila í hinu samningsríkinu úr viðurkenndum lífeyrissjóði, samkvæmt eftirlauna-kerfi, eða í kjölfar starfsloka, fötlunar, örorku eða dauðsfalls, eða sem skaðabætur vegna meiðsla, í fyrnefnda ríkinu.
4. Meðlag og aðrar framfærslugreiðslur, sem myndast í samningsríki og eru greiddar heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu, skulu einungis skattlagðar í fyrnefnda ríkinu.

18. gr.

Opinbert starf.

1. a) Laun og annað svipað endurgjald, sem samningsríki eða stjórnvaldsumdæmi eða sveitarfélag þess greiðir einstaklingi fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða stjórnvaldsumdæmis eða sveitarfélags, skulu einungis skattlögð í því ríki.
b) Slík laun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst þar af hendi og einstaklingurinn er heimilisfastur í því ríki og:
 - i. er ríkisborgari þess ríkis eða
 - ii. tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.
2. a) Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal lífeyrir, sem samningsríki eða stjórnvaldsumdæmi eða sveitarfélög þess, eða sjóðir sem þau stofna, greiða til einstaklings fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða stjórnvaldsumdæmis eða sveitarfélags, einungis skattlagður í því ríki.
b) Slíkur lífeyrir skal þó einungis skattlagður í hinu samningsríkinu ef einstaklingurinn er heimilisfastur þar og ríkisborgari í því ríki.
3. Ákvæði 14., 15., 16. og 17. gr. skulu gilda um laun og annað svipað endurgjald, ásamt lífeyri, sem greidd eru fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnustarfsemi á vegum samningsríkis eða stjórnvaldsumdæmis eða sveitarfélags þess.

19. gr.

Námsmenn.

Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og dvelur tímabundið í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í því ríki á greiðslur sem hann fær til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun, enda komi slíkar greiðslur frá aðilum utan þess ríkis.

20. gr.

Aðrar tekjur.

1. Tekjur, sem heimilisfastur aðili í samningsríki aflar og ekki er fjallað um í fyrri greinum samnings þessa, skulu einungis skattlagðar í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.
2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda um tekjur, að undanskildum tekjum af fasteign eins og hún er skilgreind í 2. mgr. 6. gr., sem heimilisfastur aðili í samningsríki, sem hefur með höndum atvinnu-starfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð sem þar er staðsett, hefur fengið og réttindin eða eignin, sem tekjurnar stafa frá, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.
3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. má einnig skattleggja tekjur heimilisfasts aðila í samningsríki, sem ekki er fjallað um í fyrri greinum þessa samnings og sem verða til í hinu samningsríkinu, í hinu ríkinu.

IV. KAFLI

Aflétting tvísköttunar.

21. gr.

Aflétting tvísköttunar.

1. Í tilviki Ástralíu skal aflétta tvísköttun á eftirfarandi hátt:
 - a) Með fyrirvara um ákvæði laga í Ástralíu varðandi heimild til að nota skatt, sem greiddur er í öðru landi en Ástralíu (sem skal ekki hafa áhrif á almennar meginreglur þessarar greinar), sem inneign á móti skatti í Ástralíu skal heimilt að nota íslenskan skatt, sem greiddur er í samræmi við íslensk lög og ákvæði samnings þessa (nema að því marki sem ákvæði þessa samnings heimila skattlagningu á Íslandi eingöngu vegna þess að tekjurnar eru einnig tekjur sem heimilisfastur aðili á Íslandi fær), að því er varðar tekjur sem heimilisfastur aðili í Ástralíu fær, sem inneign á móti skatti sem greiða ber í Ástralíu af þeim tekjum.
2. Í tilviki Íslands skal aflétta tvísköttun á eftirfarandi hátt:
 - a) Þegar heimilisfastur aðili á Íslandi fær tekjur, sem skattleggja má í Ástralíu í samræmi við ákvæði þessa samnings (nema að því marki sem þessi ákvæði heimila skattlagningu í Ástralíu eingöngu vegna þess að tekjurnar eru einnig tekjur sem heimilisfastur aðili í Ástralíu fær), skal Ísland heimila að fjárhæð, sem er jöfn tekjuskatti sem greiddur er í Ástralíu, komi til frádráttar skatti á tekjur þess heimilisfasts aðila. Slíkur frádráttur skal þó aldrei vera hærri en sá hluti tekjuskattsins, eins og hann er reiknaður áður en frádrátturinn er veittur, sem er rakinn til þeirra tekna sem heimilt er að skattleggja í Ástralíu.
 - b) Þegar heimilisfastur aðili á Íslandi hefur tekjur, sem eru undanþegnar skattlagningu á Íslandi í samræmi við ákvæði samningsins, er Íslandi engu að síður heimilt, við ákvörðun skatta á aðrar tekjur fyrrnefnds aðila, að taka tillit til þeirra tekna sem eru undanþegnar.

V. KAFLI

Sérákvæði.

22. gr.

Bann við mismunun.

1. Ríkisborgarar samningsríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu samningsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður, einkum að því er varðar heimilisfesti. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem eru ekki heimilisfastir í öðru samningsríkjanna eða þeim báðum.
2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því ríki sem hafa sams

konar starfsemi með höndum. Þetta ákvæði skal ekki túlka þannig að það skyldi samningsríki til að veita heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu persónufrádrátt, ívilnanir og skattalækkunar vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærslu sem það veitir þeim aðilum sem þar eru heimilisfastir.

3. Vextir, þóknarir og aðrar greiðslur, sem fyrirtæki í samningsríki greiðir heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu, skulu vera frádráttarþær við ákvörðun skattskylds hagnaðar fyrirtækisins með sömu skilyrðum og hefðu þau verið greiddar aðila sem er heimilisfastur í fyrrnefnda ríkinu nema ákvæði 1. mgr. 9. gr., 8. mgr. 11. gr. eða 6. mgr. 12. gr. eigi við.
4. Þótt eignir fyrirtækja í samningsríki séu að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir yfirráðum eins eða fleiri heimilisfastra aðila í hinu samningsríkinu skulu þau ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum kröfum í því sambandi í fyrrnefnda ríkinu en önnur fyrirtæki svipaðrar gerðar í fyrrnefnda ríkinu sæta eða unnt er að láta þau sæta.
5. Þessi grein gildir ekki um áströlsk lög sem varða skattlagningu að því er varðar einstakling sem starfar í orlofi samkvæmt áströlskum lögum.
6. Ákvæði þessarar greinar gilda um skatta sem fjallað er um í 2. gr.

23. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Ef aðili telur að ráðstafanir, sem annað eða bæði samningsríkin gera, leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er aðilann varðar, sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings, getur aðilinn, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarræði sem lög ríkjanna kveða á um, lagt mál sitt fyrir bært stjórnvald hvors samningsríkis sem er. Mál verður að leggja fyrir innan þriggja ára frá því að fyrsta tilkynningin berst um ráðstöfun sem leiðir til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.
2. Telji bært stjórnvald andmælin á rökum reist en getur þó ekki sjálf leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu til þess að komast megri hjá skattlagningu sem er ekki í samræmi við samninginn. Slíkt samkomulag skal koma til framkvæmda óháð öllum tímatakmörkunum sem í gildi eru samkvæmt landslögum samningsríkjanna.
3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, leitast við að leysa sérhver vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins. Þau geta einnig haft samráð í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.
4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta haft beint samband sín á milli í því skyni að ná samkomulagi í samræmi við undanfarandi málsgreinar.
5. Þegar:
 - a) aðili hefur, skv. 1. mgr., lagt mál fyrir bært stjórnvald samningsríkis á þeim grundvelli að ráðstafanir sem annað eða bæði samningsríkin gera leiði til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki eru í samræmi við ákvæði samnings þessa og
 - b) bærum stjórnvöldum reynist ekki unnt að ná samkomulagi til þess að leysa málið skv. 2. mgr. innan tveggja ára frá þeim degi þegar allar upplýsingar, sem krafist er af bærum stjórnvöldum til að unnt sé að taka málið fyrir, hafa verið lagðar fyrir bær stjórnvöld beggja ríkja,
 skal leggja sérhvert óleyst viðfangsefni, sem tengist málinu, fyrir gerðardóm fari viðkomandi aðili skriflega fram á það. Ekki skal leggja óleyst viðfangsefni fyrir gerðardóm ef dómstóll eða stjórnáráðsdómstóll í öðru hvoru ríkinu hefur þegar úrskurðað um þau. Úrskurður gerðardómsins skal vera, nema því aðeins að aðili sem málið hefur bein áhrif á samþykki ekki gagnkvæmt samkomulag sem kemur gerðardómsúrskurðinum til framkvæmda, bindandi gagnvart báðum samningsríkjunum og honum skal komið til framkvæmda með fyrirvara um tímamörk samkvæmt landslögum ríkjanna. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu setja, með gagnkvæmu samkomulagi, nánari reglur um framkvæmd þessarar málsgreinar.
6. Samningsríkin mega afhenda gerðardóminum, sem komið er á fót samkvæmt ákvæðum 5. mgr., þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að koma gerðardómsmeðferðinni til framkvæmda. Gerðardómsmenn skulu falla undir takmarkanir á upplýsingagjöf sem lýst er í 2. mgr. 24. gr. að því er varðar þær upplýsingar sem þannig eru afhentar. Áður en málsmeðferð fyrir gerðardómi

hefst skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum tryggja að hver aðili sem setur málið fram og ráðgjafar þeirra samþykki skriflega að miðla ekki til annarra aðila neinum þeim upplýsingum sem þeim berast á meðan á málsmeðferð fyrir gerðardómi stendur, hvorki frá bæru stjórnvaldi eða gerðardóminum. Framkvæmd gagnkvæms samkomulags og málsmeðferð fyrir gerðardómi í tengslum við málið skal hætt ef sá aðili sem lagði málið fram eða einhver af ráðgjöfum hans brýtur efnislega gegn samkomulaginu einhvern tímann eftir að beiðni um gerðardóm er lögð fram og áður en gerðardómurinn afhendir bærum stjórnvöldum úrskurð sinn.

7. Að því er 3. mgr. XXII. gr. (Samráð) hins almenna samnings um þjónustuviðskipti varðar samþykkja samningsríkin, þrátt fyrir þá málsgrein, að ágreining á milli þeirra varðandi það hvort ráðstöfun falli undir gildissvið þessa samnings megi einungis leggja fyrir þjónustuviðskiptaráðið (e. Council for Trade of Services), eins og kveðið er á um í þeirri málsgrein, með samþykki beggja samningsríkja. Leysa skal allan vafa um túlkun þessarar málsgreinar skv. 3. mgr. þessarar greinar eða, ef ekki næst samkomulag með þeirri málsmeðferð, samkvæmt annarri málsmeðferð sem bæði samningsríkin samþykkja.

24. gr.

Upplýsingaskipti.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á upplýsingum sem séð verður að skipti máli varðandi framkvæmd ákvæða samnings þessa eða framkvæmd eða framfylgd innlendra laga varðandi skatta, hverju nafni sem þeir nefnast, sem samningsríkin eða stjórnvaldsumdæmi eða sveitarfélög þeirra leggja á, að svo miklu leyti sem viðkomandi skattlagning fer ekki í bága við samninginn. Ákvæði 1. og 2. gr. takmarka ekki upplýsingaskipti.
2. Með allar upplýsingar, sem samningsríki veitir viðtöku skv. 1. mgr., skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem er aflað samkvæmt lögum þess ríkis og skulu þær eingöngu afhentar aðilum eða stjórnvöldum (þar með talið dómstólum og stjórnarsýslustofnunum) sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu þeirra skatta, sem getið er í 1. mgr., eða framfylgd eða ákærur vegna þeirra, meðferð kærumála í tengslum við þá eða eftirlit með framangreindum þáttum. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í framangreindum tilgangi. Þeim er heimilt að kunngerá upplýsingarnar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum. Þrátt fyrir framangreint má nota upplýsingar sem samningsríki veitir viðtöku í öðrum tilgangi ef nota má slíkar upplýsingar í slíkum öðrum tilgangi samkvæmt lögum beggja ríkjanna og bært stjórnvald þess ríkis sem leggur upplýsingarnar til heimilar slíka notkun.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skal í engu tilviki túlka þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki:
 - a) að framkvæma stjórnarsýsluráðstafanir sem víkja frá lögum og stjórnarsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins,
 - b) að veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða eðlilegum stjórnarsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins,
 - c) að veita upplýsingar sem myndu ljóstra upp leyndarmálum eða framleiðsluáðferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðiþekkingar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn allsherjarreglu ef þær væru gerðar opinberar.
4. Ef samningsríki leitar upplýsinga í samræmi við þessa grein skal hitt samningsríkið beita þeim áðferðum sem það hefur yfir að ráða til að afla þeirra upplýsinga sem óskað er eftir, jafnvel þótt síðarnefnda ríkið þurfi ekki á þeim að halda vegna eigin skattamála. Sú skuldbinding, sem felst í fyrri málslið, er með fyrirvara um takmarkanir 3. mgr. en í engu tilviki skal skýra þær takmarkanir með þeim hætti að þær heimili samningsríki að synja um upplýsingar af þeirri ástæðu einni að það sjálft hafi enga þörf fyrir þær.
5. Í engu tilviki skal túlka ákvæði 3. mgr. með þeim hætti að þau heimili samningsríki að synja um upplýsingar af þeirri ástæðu einni að þær séu í vörslu banka, annarrar fjármálastofnunar, tilnefnds aðila eða aðila sem kemur fram sem umboðsaðili eða annast fjármunavörslu eða af þeirri ástæðu að þær tengist eignarhlutum í aðila.

25. gr.

Aðstoð við innheimtu skatta.

1. Samningsríkin skulu aðstoða hvort annað við innheimtu skattkrafna. Ákvæði 1. og 2. gr. takmarka ekki þessa aðstoð. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu setja, með gagnkvæmu samkomulagi, reglur um beitingu þessarar greinar.
2. Hugtakið „skattkrafa“, eins og það er notað í þessari grein, merkir þá skuldafjárhæð skatta hverju nafni sem nefnist sem samningsríki, og í tilvikum Íslands, stjórnvaldsumdæmi eða staðarfélög þess, leggja á, svo fremi þessi skattlagning sé ekki andstæð samningi þessum eða öðrum gervingi sem samningsríkin eiga aðild að, svo og vextir, stjórnsýslusektir og annar kostnaður vegna innheimtu fjárhæðarinnar eða til viðhalds kröfunni.
3. Þegar skattkrafa samningsríkis er aðfararhæf samkvæmt lögum þess ríkis og aðili, sem á að greiða hana, getur ekki samkvæmt lögum þess ríkis staðið gegn innheimtu hennar á þeim tíma skal skattkrafan samþykkt, að beiðni bærs stjórnvalds í því ríki, til þess að bært stjórnvald í hinu samningsríkinu geti innheimt hana. Hitt ríkið skal innheimta skattkröfuna í samræmi við ákvæði landslaga sinna sem gilda um aðfararhæfi og innheimtu eigin skatta, eins og skattkrafan væri skattkrafa þess ríkis.
4. Þegar samningsríki er heimilt samkvæmt landslögum að gera ráðstafanir til að viðhalda skattkröfu sinni með það að markmiði að innheimta hana skal skattkrafan samþykkt, að beiðni bærs stjórnvalds í því ríki, svo að bært stjórnvald í hinu samningsríkinu geti gert ráðstafanir til að viðhalda henni. Hitt ríkið skal gera ráðstafanir til að viðhalda skattkröfunni í samræmi við ákvæði eigin laga eins og það sjálfstætti skattkröfuna, jafnvel þótt hún sé ekki aðfararhæf í því ríki á þeim tíma þegar ráðstöfununum er beitt eða sé í eigu aðila sem hefur rétt til að koma í veg fyrir innheimtu hennar.
5. Þrátt fyrir ákvæði 3. og 4. mgr. skal skattkrafa, sem samningsríki samþykkir með tilliti til 3. eða 4. mgr., ekki háð tímamörkum í því ríki eða njóta þar forgangs sem gildir um skattkröfu samkvæmt lögum þess ríkis vegna þess hvers eðlis hún er. Auk þess skal skattkrafa, sem samningsríki samþykkir með tilliti til 3. eða 4. mgr., ekki njóta forgangs sem á við um þá skattkröfu samkvæmt lögum hins samningsríkisins.
6. Málshöfðun vegna tilvistar, gildis eða fjárhæðar skattkröfu samningsríkis skal ekki fara fram fyrir dómstólum eða stjórnsýslustofnunum hins samningsríkisins.
7. Ef viðkomandi skattkrafa hættir að vera, hvenær sem er eftir að beiðni hefur borist frá samningsríki skv. 3. eða 4. mgr. og áður en hitt samningsríkið hefur innheimt og sent viðkomandi skattkröfu til fyrrnefnda ríkisins:
 - a) ef um er að ræða beiðni skv. 3. mgr., skattkrafa fyrrnefnda ríkisins sem er aðfararhæf samkvæmt lögum þess ríkis og er í skuld aðila sem getur ekki, á þeim tíma, komið í veg fyrir innheimtu hennar samkvæmt lögum þess ríkis eða
 - b) ef um er að ræða beiðni skv. 4. mgr., skattkrafa fyrrnefnda ríkisins en því ríki er heimilt að gera ráðstafanir til að viðhalda kröfunni samkvæmt eigin lögum í því skyni að tryggja innheimtu hennar,
 skal bært stjórnvald í fyrrnefnda ríkinu þegar í stað tilkynna bæru stjórnvaldi í hinu ríkinu um þá staðreynd og skal fyrrnefnda ríkið fresta eða fella niður beiðni sína kjósi hitt ríkið það.
8. Ákvæði þessarar greinar skal í engu tilvikum túlka þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki:
 - a) að gera stjórnsýsluráðstafanir sem víkja frá lögum og stjórnsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins,
 - b) að gera ráðstafanir sem myndu stríða gegn allsherjarreglu,
 - c) að veita aðstoð ef hitt samningsríkið hefur ekki gert allar eðlilegar ráðstafanir til að innheimta eða viðhalda kröfunni, eftir atvikum, sem heimilaðar eru samkvæmt lögum þess eða stjórnsýsluvenju,
 - d) að veita aðstoð í þeim tilvikum þegar stjórnsýsluálag á það ríki er augljóslega ekki í samræmi við þann ávinning sem hitt samningsríkið getur vænst,
 - e) að veita aðstoð ef það ríki telur að skattarnir sem farið er fram á aðstoð vegna séu lagðir á þvert gegn almennt viðurkenndum meginreglum um skattlagningu.

26. gr.

Starfsmenn sendiskrifstofa og ræðisstofnana.

Ekkert í samningi þessum skal hafa áhrif á skattaívilnanir sem starfsmenn sendiskrifstofa eða ræðisstofnana njóta samkvæmt almennum reglum þjóðaréttar eða ákvæðum sérstakra samninga.

27. gr.

Réttur til ávinnings.

1. Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa skal ekki veita ávinning á grundvelli þessa samnings vegna tekna ef réttmætt má telja, með hliðsjón af öllum viðeigandi staðreyndum og aðstæðum, að það að njóta ávinningsins hafi verið einn helsti tilgangurinn með tilhögun eða viðskiptum sem leiddi beint eða óbeint til slíks ávinnings nema staðfest sé að það að veita ávinninginn við þessar aðstæður myndi vera í samræmi við markmið og tilgang viðeigandi ákvæða samningsins.
2. Þegar aðila er synjað um ávinning samkvæmt þessum samningi á grundvelli 1. mgr. skal bært stjórnvald samningsríkisins sem hefði annars veitt þennan ávinning engu að síður fara með þennan aðila eins og hann eigi rétt á þessum ávinningi, eða öðrum ávinningi að því er varðar sérstaka tekjuliði, ef viðkomandi bært stjórnvald ákvarðar, að fenginni beiðni frá þeim aðila og eftir skoðun á viðkomandi staðreyndum og aðstæðum, að aðilanum hefði verið veittur slíkur ávinningur ef viðskiptin eða tilhögunin sem um getur í 1. mgr. hefði ekki verið til staðar. Viðkomandi bært stjórnvald í samningsríkinu þar sem beiðnin er lögð fram mun hafa samráð við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu áður en það hafnar beiðni sem heimilisfastur aðili í hinu ríkinu leggur fram samkvæmt þessari málsgrein.
3. Þegar tekjur sem einstaklingur fær eru undanþegnar skatti í samningsríki eingöngu vegna þess að einstaklingurinn hefur þar tímabundna búsetu samkvæmt gildandi lögum þess ríkis skal engin aflétting eða undanþága frá skatti standa til boða samkvæmt þessum samningi í hinu samningsríkinu að því er þær tekjur varðar.
4. Ekkert í þessum samningi skal koma í veg fyrir beitingu hvers kyns ákvæða í lögum samningsríkis sem er ætlað að koma í veg skattsvik eða skattundanskot. Þegar tvísköttun kemur til vegna beitingar slíkra ákvæða skal viðkomandi bært stjórnvald hafa samráð til þess að komast hjá tvísköttun í samræmi við 3. mgr. 23. gr.

28. gr.

Bókun.

Bókunin, sem fylgir samningi þessum, skal vera óaðskiljanlegur hluti samnings þessa.

VI. KAFLI

Lokaákvæði.

29. gr.

Gildistaka.

Samningsríkin skulu tilkynna hvort öðru um það skriflega, eftir diplómátskum leiðum, þegar innlendum skilyrðum fyrir gildistöku samnings þessa hefur verið fullnægt. Samningur þessi öðlast gildi á dagsetningu síðustu tilkynningarinnar og gildir frá þeim degi:

- a) í tilvikum Ástralíu:
 - i. með tilliti til staðgreiðsluskatta á tekjur sem aðili, sem ekki er heimilisfastur, aflar, að því er varðar tekjur sem er aflað 1. janúar eða síðar, næst á eftir gildistökuþegi samningsins,
 - ii. með tilliti til skatta af hlunnindum, að því er varðar hlunnindi sem veitt eru 1. apríl eða síðar, næst á eftir gildistökuþegi samningsins,
 - iii. með tilliti til annarra ástralskra skatta, að því er varðar tekjur á tekjuári sem hefst 1. júlí eða síðar, næst á eftir gildistökuþegi samningsins,
- b) í tilvikum Íslands:
 - i. með tilliti til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, að því er varðar tekjur sem aflað er 1. janúar eða síðar, næst á eftir gildistökuþegi samningsins,
 - ii. með tilliti til annarra tekjuskatta, vegna skatta sem heimilt er að leggja á vegna skattárs sem hefst 1. janúar eða síðar, næst á eftir gildistökuþegi samningsins.

30. gr.
Uppsögn.

Þessi samningur skal halda gildi sínu ótímabundið en hvort samningsríki um sig getur sagt samningnum upp eftir diplómátskum leiðum með skriflegri tilkynningu um uppsögn til hins samningsríkisins eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok almanaksárs sem hefst þegar fimm ár eru liðin frá gildistöku samningsins og skal samningurinn þá falla úr gildi:

- a) í tilviki Ástralíu:
 - i. með tilliti til staðgreiðsluskatta á tekjur sem aðili, sem ekki er heimilisfastur, aflar, að því er varðar tekjur sem aflað er 1. janúar eða síðar, næst á eftir dagsetningu skriflegu uppsagnarinnar,
 - ii. með tilliti til skatta af hlunnindum, að því er varðar hlunnindi sem veitt eru 1. apríl eða síðar, næst á eftir dagsetningu skriflegu uppsagnarinnar,
 - iii. með tilliti til annarra ástralskra skatta, að því er varðar tekjur á tekjuári sem hefst 1. júlí eða síðar, næst á eftir dagsetningu skriflegu uppsagnarinnar,
- b) í tilviki Íslands:
 - i. með tilliti til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, að því er varðar tekjur sem aflað er 1. janúar eða síðar, næst á eftir dagsetningu skriflegu uppsagnarinnar,
 - ii. með tilliti til annarra tekjuskatta, vegna skatta sem heimilt er að leggja á vegna skattárs sem hefst 1. janúar eða síðar, næst á eftir dagsetningu skriflegu uppsagnarinnar.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Reykjavík 12. október 2022 í tvíriti á íslensku og ensku og eru báðir textarnir jafngildir. Ef ágreiningur rís um ákvæði þessa samnings eða túlkun eða beitingu þeirra skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd Íslands:

Fyrir hönd Ástralíu:

Þórdís Kolbrún Reykfjörð Gylfadóttir

Kerin Ann Burns Ayyalaraju

BÓKUN
VIÐ SAMNINGINN MILLI ÍSLANDS OG ÁSTRALÍU
UM AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN AÐ ÞVÍ ER VARÐAR TEKJUSKATT
OG AÐ KOMA Í VEG FYRIR SKATTSVIK OG SKATTUNDANSKOT

Ísland og Ástralía hafa, auk samningsins milli Íslands og Ástralíu um að komast hjá tvísköttun að því er varðar tekjuskatt og að koma í veg fyrir skattsvik og skattundanskot, komist að samkomulagi um eftirfarandi ákvæði sem eru óaðskiljanlegur hluti samningsins:

1. Með vísan til 4. mgr. 27. gr.:

Litið er svo á að vísan til „hvers kyns ákvæða í lögum samningsríkis sem er ætlað að koma í veg skattsvik og skattundanskot“ nái til:

 - a) í tilviki Ástralíu, hluta IVA í lögnum Income Tax Assessment Act 1936 eða 67. þáttar í lögnum Fringe Benefits Tax Assessment Act 1986,
 - b) í tilviki Íslands, almennra reglna gegn undanskotum í lögum um tekjuskatt,
 - c) ráðstafana sem ætlað er að taka á þunnri eiginfjármögnun og flutningi arðs úr félagi (e. dividend stripping),
 - d) ráðstafana sem ætlað er að taka á milliverðlagningu,
 - e) reglna um erlend félög undir yfirráðum (CFC-félaga) og vörslusjóði framseljanda,
 - f) ráðstafana sem er ætlað að tryggja að hægt sé að innheimta og endurheimta skatta með skilvirkum hætti, þ.m.t. viðhaldsráðstafanir.
2. Með vísun til samningsins almennt:

Hugtakið „tekjur“ hefur víða merkingu og nær yfir hagnað og ágóða.
3. Með vísun til 9. gr.:

Litið er svo á að vísanir til skilyrða sem eru „samin eða sett“ á milli fyrirtækja beri að túlka vítt og nái til hvers kyns skilyrða sem eru virk á milli þessara fyrirtækja.
4. Með vísan til 4. mgr. 10. gr. og 3. mgr. 11. gr.:

Litið er svo á að hugtakið „fjárfestingarsjóður ríkisins“ merki aðila sem uppfyllir öll eftirtalin skilyrði:

 - a) aðilinn er:
 - i. að fullu í eigu samningsríkis eða stjórnvaldsumdæmis eða sveitarfélags þess og
 - ii. eingöngu fjármagnaður með opinberu fé og
 - b) öll ávöxtun af fjárfestingum aðilans er opinbert fé og
 - c) aðilinn er *ekki*:
 - i. sameignarfélag eða
 - ii. aðili með meginstarfsemi sem samanstendur af öðru hvoru eða hvoru tveggja af eftirfarandi:
 - A) framleiðslu eða viðskiptum með ófjárhagslegar vörur,
 - B) veitingu þjónustu sem er ekki fjármálaþjónusta eða
 - iii. aðili sem:
 - A) stundar viðskipti með fjáreignir og skuldir eða
 - B) rekur starfsemi í viðskiptalegum tilgangi á fjármálamarkaði eða
 - C) er með meginstarfsemi sem felur í sér veitingu á þjónustu fjármálamilliliðar, þjónustu við fjármálafyrirtæki eða fjármagnsþjónustu fjármálastofnunar.
 5. Með vísan til 2. mgr. 13. gr.:

Litið er svo á að hugtakið „lausafé“ merki eignir sem ekki eru fasteignir.
 6. Með vísan til 3. mgr. 17. gr.:

Litið er svo á að „eftirlaunakerfi“ merki tilhögun sem einstaklingurinn tekur þátt í til þess að tryggja sér eftirlaun. Einnig er litið svo á, ef um er að ræða eingreiðslur sem verða til í Ástralíu, að:

 - a) eftirlaunakerfi nái yfir:
 - i. „eftirlaunasparnaðarreikninga (e. retirement savings account)“, eins og þeir eru skilgreindir í lögnum *Retirement Savings Accounts Act 1997*,

- ii. „líftryggingar með jafngreiðslulífeyri sem falla þar undir (e. complying superannuation life insurance policy)“ eins og þær eru skilgreindar í lögnum *Income Tax Assessment Act 1997* og
 - iii. „undanskildar líftryggingar (e. exempt life insurance policy)“ eins og þær eru skilgreindar í lögnum *Income Tax Assessment Act 1997*, aðrar en tryggingar sem um getur í i. eða iii. lið e-liðar í undirþætti 320-246(1) í þeim lögum og
 - b) fara skuli með greiðslu frá skattstjóra samkvæmt lögnum *Superannuation (Unclaimed Money and Lost Members) Act 1999* sem eingreiðslu sem greidd er samkvæmt eftirlaunakerfi.
7. Með vísan til 5. mgr. 23. gr.:
- Í tilviki Ástralíu gildir 5. mgr. 23. gr. ekki um óleyst viðfangsefni að því marki sem þau fela í sér beitingu á hluta IVA í lögnum *Income Tax Assessment Act 1936* eða 67. liðar í lögnum *Fringe Benefits Tax Assessment Act 1986*.

CONVENTION
BETWEEN ICELAND AND AUSTRALIA
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND
THE PREVENTION OF TAX EVASION AND AVOIDANCE

Preamble

Iceland and Australia

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their co-operation in tax matters;

Intending to conclude a Convention for the elimination of double taxation with respect to taxes on income without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Convention for the indirect benefit of residents of third States),

Have agreed as follows:

CHAPTER I
SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

PERSONS COVERED

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Convention, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that State, as the income of a resident of that State.
3. This Convention shall not affect the taxation, by a Contracting State, of its residents except with respect to the benefits granted under paragraph 2 of Article 9, paragraph 6 of Article 13, paragraph 4 of Article 17 and Articles 18, 19, 21, 22, 23 and 26.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State and, in the case of Iceland, on behalf of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:
 - (a) in Australia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) resource rent taxes; and
 - (iii) the fringe benefits tax;imposed under the federal law of Australia (hereinafter referred to as "Australian tax");
 - (b) in Iceland:
 - (i) the income taxes to the state (tekjuskattar ríkissjóðs);
 - (ii) the income tax to the municipalities (útsvar til sveitarfélaganna);(hereinafter referred to as "Icelandic tax");

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed under the federal law of Australia or the law of Iceland after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

CHAPTER II
DEFINITIONS

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
- (a) the term “Australia”, when used in a geographical sense, excludes all external territories other than:
 - (i) the Territory of Norfolk Island;
 - (ii) the Territory of Christmas Island;
 - (iii) the Territory of Cocos (Keeling) Islands;
 - (iv) the Territory of Ashmore and Cartier Islands;
 - (v) the Territory of Heard Island and McDonald Islands; and
 - (vi) the Coral Sea Islands Territory;
 and includes any area adjacent to the territorial limits of Australia (including the Territories specified in this subparagraph) in respect of which there is for the time being in force, consistently with international law, a law of Australia dealing with the exploration for or exploitation of any of the natural resources of the exclusive economic zone or the seabed and subsoil of the continental shelf;
 - (b) the term “Iceland” means Iceland and, when used in a geographical sense, means the territory of Iceland, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which Iceland, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its subsoil and its superjacent waters, and their natural resources;
 - (c) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character;
 - (d) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a company or body corporate for tax purposes;
 - (e) the term “competent authority” means:
 - (i) in Australia, the Commissioner of Taxation or an authorised representative of the Commissioner; and
 - (ii) in Iceland, the Minister of Finance or the Minister’s authorised representative;
 - (f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
 - (g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft except when such transport is solely between places in a Contracting State and the enterprise that operates the ship or aircraft is not an enterprise of that State;
 - (i) the term “national”, in relation to a Contracting State, means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and
 - (ii) any legal person, company, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
 - (j) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (k) the term “tax” means Australian tax or Icelandic tax as the context requires, but does not include any penalty or interest imposed under the law of either Contracting State relating to its tax;
 - (l) the term “recognised pension fund” of a Contracting State means an entity or arrangement established in that State that is treated as a separate person under the taxation laws of that

- State or, in the case of Australia, an Australian superannuation fund for the purposes of Australian tax or, in the case of Iceland, an Icelandic pension fund according to the income tax law of Iceland, and:
- (i) that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits to individuals and that is regulated as such by that State or one of its political subdivisions or local authorities; or
 - (ii) that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in subparagraph (i) or, in the case of Australia, to invest such funds, or the complying superannuation assets or segregated exempt assets of a life insurance company that is a resident of Australia, or any combination thereof;
- (m) the term “recognised stock exchange” means:
- (i) the Australian Securities Exchange and any other Australian stock exchange recognised as such under Australian law;
 - (ii) Nasdaq Iceland and any other Icelandic stock exchange recognised as such under Icelandic law; and
 - (iii) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4
RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax as a resident of that State, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof as well as a recognised pension fund of that State. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then the individual’s status shall be determined as follows:
 - (a) the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which a permanent home is available to that individual; if a permanent home is available in both States, that individual shall be deemed to be a resident only of the State with which the individual's personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the State in which the centre of vital interests is situated cannot be determined, or if a permanent home is not available to the individual in either State, the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which that individual has an habitual abode;
 - (c) if the individual has an habitual abode in both States or in neither of them, the individual shall be deemed to be a resident only of the State of which that individual is a national;
 - (d) if the individual is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for purposes of the Convention, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be considered to be a resident of either Contracting State for the purposes of enjoying benefits under this Convention.
4. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a collective investment vehicle which is established in a Contracting State and which receives income arising in the other Contracting

State shall be treated, for the purposes of applying the Convention to such income, as an individual who is a resident of the Contracting State in which it is established and as the beneficial owner of the income it receives (provided that, if an individual who is a resident of the first-mentioned State had received the income in the same circumstances, such individual would have been considered to be the beneficial owner thereof), but only to the extent that the beneficial interests in the collective investment vehicle are owned by residents of the Contracting State in which the collective investment vehicle is established. However, if:

- (a) the principal class of shares, units or other comparable interests in the collective investment vehicle is listed and regularly traded on a recognised stock exchange in the Contracting State in which the collective investment vehicle is established;
- (b) at least 80 per cent of the value of the beneficial interests in the collective investment vehicle is owned by residents of the Contracting State in which the collective investment vehicle is established; or
- (c) at least 90 per cent of the value of the beneficial interests in the collective investment vehicle is owned by equivalent beneficiaries,

the collective investment vehicle shall be treated as an individual who is a resident of the Contracting State in which it is established and as the beneficial owner of all the income it receives (provided that, if an individual who is a resident of that State had received the income in the same circumstances, such individual would have been considered to be the beneficial owner thereof).

5. For purposes of paragraph 4:

- (a) the term “collective investment vehicle” means a vehicle that is widely-held, holds a diversified portfolio of securities or invests directly or indirectly in immovable property for the main purpose of deriving rent, and is subject to investor-protection regulation in the State in which it is established and is:
 - (i) in the case of Australia, a trust that is a managed investment trust for the purposes of Australian tax;
 - (ii) in the case of Iceland, a mutual fund for the purposes of Icelandic law or an alternative investment fund for the purposes of Icelandic law; and
 - (iii) any other investment fund or vehicle established in either Contracting State which Australia and Iceland agree, in an Exchange of Notes, to regard as a collective investment vehicle; and
- (b) the term “equivalent beneficiary” means a resident of the Contracting State in which the collective investment vehicle is established, and a resident of any other State with which the Contracting State in which the income arises has an income tax convention that provides for effective and comprehensive information exchange who would, if such resident received the particular item of income for which benefits are being claimed under this Convention, be entitled under that convention, or under the domestic law of the Contracting State in which the income arises, to a rate of tax with respect to that item of income that is at least as low as the rate claimed under this Convention by the collective investment vehicle with respect to that item of income.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources; and
 - (g) an agricultural or forestry property.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than six months.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, where an enterprise of a Contracting State:
 - (a) carries on supervisory or consultancy activities in the other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any 12 month period in connection with a building site or construction or installation project which is being undertaken in that other State;
 - (b) carries on activities (including the operation of substantial equipment) in the other State in the exploration for or exploitation of natural resources situated in that other State for a period or periods exceeding in the aggregate 90 days in any 12 month period; or
 - (c) operates substantial equipment in the other State (including as provided in subparagraph (b)) for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any 12 month period,such activities shall be deemed to be carried on through a permanent establishment of the enterprise situated in that other State, unless the activities are limited to those mentioned in paragraph 6 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
5. For the sole purpose of determining whether the periods referred to in paragraphs 3 and 4 have been exceeded:
 - (a) where an enterprise of a Contracting State carries on any of the activities referred to in paragraphs 3 and 4 in the other Contracting State; and
 - (b) connected activities are carried on in that other Contracting State during different periods of time, each exceeding 30 days, by one or more enterprises closely related to the first-mentioned enterprise,these different periods of time shall be added to the period of time during which the first-mentioned enterprise has carried on its activities.
6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e),provided that such activity or, in the case of subparagraph (f), the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.
7. Paragraph 6 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and:
 - (a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article: or
 - (b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.

8. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, but subject to the provisions of paragraph 9, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise and:
- (a) in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are:
 - (i) in the name of the enterprise; or
 - (ii) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use; or
 - (iii) for the provision of services by that enterprise; or
 - (b) manufactures or processes in a Contracting State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise,
- that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 6 which, if exercised through a fixed place of business (other than a fixed place of business to which paragraph 7 would apply), would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
9. Paragraph 8 shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.
10. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.
11. For the purposes of this Article, a person or enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.
12. The principles set forth in the preceding paragraphs of this Article shall be applied in determining for the purposes of paragraph 7 of Article 11 and paragraph 5 of Article 12 whether there is a permanent establishment outside both Contracting States, and whether an enterprise, not being an enterprise of a Contracting State, has a permanent establishment in a Contracting State.

CHAPTER III
TAXATION OF INCOME

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include:
 - (a) a lease of land and any other interest in or over land, whether improved or not;
 - (b) property accessory to immovable property;
 - (c) livestock and equipment used in agriculture and forestry;

- (d) rights to which the provisions of general law respecting landed property apply;
 - (e) usufruct of immovable property;
 - (f) a right to explore for mineral, oil or gas deposits or other natural resources, and a right to mine those deposits or resources; and
 - (g) a right to receive variable or fixed payments either as consideration for or in respect of the exploitation of, or the right to explore for or exploit, mineral, oil or gas deposits, quarries or other places of extraction or exploitation of natural resources.
- Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. Any interest or right referred to in paragraph 2 shall be regarded as situated where the land, mineral, oil or gas deposits, quarries or natural resources, as the case may be, are situated or where the exploration may take place.
 4. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
 5. The provisions of paragraphs 1, 3 and 4 shall also apply to income from immovable property of an enterprise.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment or with other enterprises with which it deals.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses of the enterprise, being expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, (including executive and general administrative expenses so incurred) and which would be deductible if the permanent establishment were an independent entity which paid those expenses, whether incurred in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
5. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.
6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, profits of an enterprise of a Contracting State from carrying on business of any form of insurance may be taxed in the other Contracting State in accordance with the law of that other State.
7. Where:
 - (a) a resident of a Contracting State is beneficially entitled, whether directly or through one or more interposed trust estates, to a share of the business profits of an enterprise carried on in the other Contracting State by the trustee of a trust estate other than a trust estate which is treated as a company for tax purposes; and
 - (b) in relation to that enterprise, that trustee would, in accordance with the principles of Article 5, have a permanent establishment in that other State,
 the enterprise carried on by the trustee shall be deemed to be a business carried on in the other State by that resident through a permanent establishment situated therein and that share of business profits shall be attributed to that permanent establishment.

8. A Contracting State shall make no adjustment to the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States after the expiration of seven years from the end of the taxable year in which the profits might have been expected to have been attributable to the permanent establishment. The provisions of this paragraph shall not apply in the case of fraud, gross negligence or wilful default or where, within that period of seven years, an audit into the profits of the enterprise has been initiated by either State.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, profits of an enterprise of a Contracting State derived from the carriage by ships or aircraft of passengers, livestock, mail, goods or merchandise which are shipped in the other Contracting State and are discharged at a place in that other State, or from leasing on a full basis of a ship or aircraft for purposes of such carriage, may be taxed in that other State.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.
4. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used in the transport of goods or merchandise, provided that such use, maintenance or rental is directly connected or ancillary to the operation of ships or aircraft in international traffic.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which might be expected to be made between independent enterprises dealing wholly independently with one another, then any profits which, but for those conditions, might have been expected to have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which might have been expected to have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which might have been expected to have been made between independent enterprises dealing wholly independently with one another, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.
3. A Contracting State shall not include in the profits of an enterprise, and tax accordingly, profits that might have been expected to have accrued to the enterprise but by reason of the conditions referred to in paragraph 1 have not so accrued, after the expiration of seven years from the end of the taxable year in which the profits might have been expected to have accrued to the enterprise. The provisions of this paragraph shall not apply in the case of fraud, gross negligence or wilful default or where, within that period of seven years, an audit into the profits of an enterprise has been initiated by that State.

Article 10
DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends throughout a 365 day period that includes the day of payment of the dividend (for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganisation, such as a merger or divisive reorganisation, of the company that holds the shares or that pays the dividend);
 - (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, dividends shall not be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if the beneficial owner of the dividends is a company that is a resident of the other Contracting State that has held directly or indirectly through one or more residents of either Contracting State, at least 80 per cent of the voting power in the company paying the dividends throughout a 365 day period that includes the day of the payment of the dividend (for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganisation, such as a merger or divisive reorganisation, of the company that directly or indirectly holds the shares or that pays the dividend) and the beneficial owner of the dividends:
 - (a) has its principal class of shares listed on a recognised stock exchange specified in subparagraph (m) of Article 3 and regularly traded on one or more recognised stock exchanges;
 - (b) is owned directly or indirectly by one or more companies (provided that, in the case of indirect ownership, each intermediate company is a resident of a Contracting State or a company referred to in subparagraph (ii)):
 - (i) whose principal class of shares is listed on a recognised stock exchange specified in subparagraph (m) of Article 3 and regularly traded on one or more such recognised stock exchanges; or
 - (ii) each of which, if it directly held the shares in respect of which the dividends are paid, would be entitled to equivalent benefits in respect of such dividends under a tax treaty between the State of which that company is a resident and the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident; or
 - (c) does not meet the requirements of subparagraphs (a) or (b) of this paragraph but the competent authority of the first-mentioned Contracting State determines that the conditions for denying a benefit under this Convention in paragraph 1 of Article 27 do not exist. The competent authority of the first-mentioned Contracting State shall consult the competent authority of the other Contracting State before refusing to grant benefits of this Convention under this subparagraph.
4. Notwithstanding the provisions of subparagraph (b) of paragraph 2, dividends shall not be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if the beneficial owner of the dividends directly holds less than 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends, the beneficial owner is not able to directly or indirectly determine the identity of one or more persons who make the decisions that comprise the control and direction of the operations of the company paying the dividends, and the beneficial owner is:
 - (a) a Contracting State, or political subdivision or a local authority thereof (including a government investment fund);
 - (b) the Reserve Bank of Australia or the Central Bank of Iceland;

- (c) in the case of Australia, a recognised pension fund of Australia or a resident of Australia deriving such dividends from the carrying on of complying superannuation activities; or
 - (d) in the case of Iceland, a recognised pension fund of Iceland whose income is exempt from Icelandic tax.
5. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as other amounts which are subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident for the purposes of its tax.
 6. The provisions of paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
 7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company—being dividends beneficially owned by a person who is not a resident of the other Contracting State—except insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.
 8. Notwithstanding paragraph 7, dividends paid by a company that is deemed to be a resident only of one Contracting State pursuant to paragraph 3 of Article 4 may be taxed in the other Contracting State, but only to the extent that the dividends are paid out of profits arising in that other Contracting State. Where such dividends are beneficially owned by a resident of the first-mentioned State, paragraph 2 of this Article shall apply as if the company paying the dividends were a resident only of the other State.

Article 11
INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, interest arising in a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding paragraph 2, interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall not be taxed in the first-mentioned State if the interest is derived by:
 - (a) a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof (including a government investment fund);
 - (b) the Reserve Bank of Australia or the Central bank of Iceland;
 - (c) in the case of Australia, a recognised pension fund of Australia or a resident of Australia deriving such interest from the carrying on of complying superannuation activities;
 - (d) in the case of Iceland, a recognised pension fund of Iceland whose income is exempt from Icelandic tax; or
 - (e) a financial institution which is unrelated to and dealing wholly independently with the payer. For the purposes of this Article, the term “financial institution” means a bank or other enterprise substantially deriving its profits by raising debt finance in the financial markets or by taking deposits at interest and using those funds in carrying on a business of providing finance.
4. Notwithstanding paragraph 3:
 - (a) interest referred to in subparagraphs (a), (b), (c) and (d) of that paragraph may be taxed in the Contracting State in which it arises at a rate not exceeding 10 per cent of the gross amount of

the interest if the beneficial owner of the interest is able to directly or indirectly determine the identity of one or more persons who make the decisions that comprise the control and direction of the operations of the issuer of the debt-claim.

- (b) interest referred to in subparagraph (e) of that paragraph may be taxed in the State in which it arises at a rate not exceeding 10 per cent of the gross amount of the interest if the interest is paid as part of an arrangement involving back-to-back loans or other arrangement that is economically equivalent and intended to have a similar effect to back-to-back loans.
5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the law of the Contracting State in which the income arises.
 6. The provisions of paragraphs 1 and 2, subparagraph (e) of paragraph 3 and paragraph 4 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
 7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State for the purposes of its tax. Where, however, the person paying the interest, whether the person is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State or outside both Contracting States a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
 8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which might have been expected to have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 *ROYALTIES*

1. Royalties arising in a Contracting State and paid or credited to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments or credits, whether periodical or not, and however described or computed, to the extent to which they are made as consideration for:
 - (a) the use of, or the right to use, any copyright, patent, design or model, plan, secret formula or process, trademark or other like property or right;
 - (b) the supply of scientific, technical, industrial or commercial knowledge or information;
 - (c) the supply of any assistance that is ancillary and subsidiary to, and is furnished as a means of enabling the application or enjoyment of, any such property or right as is mentioned in subparagraph (a) or any such knowledge or information as is mentioned in subparagraph (b);
 - (d) the use of, or the right to use:
 - (i) motion picture films;
 - (ii) films or audio or video tapes or disks, or any other means of image or sound reproduction or transmission for use in connection with television, radio or other broadcasting;

- (e) the use of, or the right to use, some or all of the part of the radiofrequency spectrum as specified in a spectrum licence of a Contracting State, where the payment or credit arises in that State; or
 - (f) total or partial forbearance in respect of the use or supply of any property or right referred to in this paragraph.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid or credited is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
 5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State for the purposes of its tax. Where, however, the person paying the royalties, whether the person is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State or outside both Contracting States a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
 6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid or credited, having regard to what they are paid or credited for, exceeds the amount which might have been expected to have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments or credits shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

ALIENATION OF PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Income from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such income from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
3. Income that an enterprise of a Contracting State that operates ships or aircraft in international traffic derives from the alienation of such ships or aircraft, or from movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
4. Income derived by a resident of a Contracting State from the alienation of any shares or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property, as defined in Article 6, situated in that other State.
5. Gains of a capital nature from the alienation of any property, other than that referred to in the preceding paragraphs, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident. However, if the beneficial owner of the gains is not a resident of that Contracting State, such gains from the alienation of property in the other Contracting State may also be taxed in that other Contracting State.
6. Where an individual who upon ceasing to be a resident of a Contracting State, is treated under the taxation law of that State as having alienated any property and is taxed in that State by reason thereof, the individual may elect to be treated for the purposes of taxation in the other Contracting State as if the individual had, immediately before ceasing to be a resident of the first-mentioned State, alienated and reacquired the property for an amount equal to its market value at that time.
7. The provisions of this Article shall not affect the right of a Contracting State to tax, in accordance with its laws, income from the alienation of any property derived by a person who is a resident of

that Contracting State at any time during the year of income in which the property is alienated, or has been so resident at any time during the 6 years immediately preceding that year.

Article 14

INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment, as a member of the regular complement of a ship or aircraft, that is exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, other than aboard a ship or aircraft operated solely within the other Contracting State, shall be taxable only in the first-mentioned State.
4. Where, except for the application of this paragraph, a fringe benefit is taxable in a Contracting State in the hands of an individual in respect of employment exercised by that individual and is also taxable in the other Contracting State in the hands of that individual's employer, the fringe benefit will be taxable only in the Contracting State that has the sole or primary taxing right in accordance with the Convention in respect of salary, wages or other similar remuneration from the employment to which the fringe benefit relates. A Contracting State has a "primary taxing right" to the extent that a taxing right in respect of salary, wages or other similar remuneration from the relevant employment is allocated to that State in accordance with this Convention and the other Contracting State is required to provide relief for the tax imposed in respect of such remuneration by the first-mentioned State.

Article 15

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in that person's capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16

ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson acting as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

Article 17

PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid under the social security legislation of a Contracting State, or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes, may be taxed in that State. The provisions of this paragraph shall only apply to payments to an individual who is a national of that Contracting State.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, lump sums arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State from a recognised pension fund, under a retirement benefit scheme, or in consequence of retirement, invalidity, disability or death, or by way of compensation for injuries, may be taxed in the first-mentioned State.
4. Any alimony or other maintenance payment arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 18

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
(b) However, such pensions shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 19

STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is temporarily present in the first-mentioned State solely for the purpose of the individual's education or training receives for the purpose of the individual's maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, derived by a resident of a Contracting State who carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in the other State.

CHAPTER IV
RELIEF FROM DOUBLE TAXATION

Article 21

RELIEF FROM DOUBLE TAXATION

1. In the case of Australia, relief from double taxation will be provided as follows:
 - (a) Subject to the provisions of the laws of Australia which relate to the allowance of a credit against Australian tax of tax paid in a country outside Australia (which shall not affect the general principle of this Article), Icelandic tax paid under the laws of Iceland and in accordance with this Convention (except to the extent that the provisions of this Convention allow taxation by Iceland solely because the income is also income derived by a resident of Iceland), in respect of income derived by a resident of Australia shall be allowed as a credit against Australian tax payable in respect of that income.
2. In the case of Iceland, relief from double taxation will be provided as follows:
 - (a) Where a resident of Iceland derives income which may be taxed in the Australia in accordance with the provisions of this Convention, (except to the extent that these provisions allow taxation by Australia solely because the income is also income derived by a resident of Australia), Iceland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Australia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income that may be taxed in Australia.
 - (b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Iceland is exempt from tax in Iceland, Iceland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

CHAPTER V
SPECIAL PROVISIONS

Article 22

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith

which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. This Article shall not apply to a law of Australia relating to a rate of taxation in respect of an individual who is a working holiday maker under Australian law.
6. The provisions of this Article shall apply to the taxes covered by Article 2.

Article 23

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for the person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present the case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.
5. Where:
 - (a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention; and
 - (b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within two years from the date when all the information required by the competent authorities in order to address the case has been provided to both competent authorities,any unresolved issues arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests in writing. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by a court or administrative tribunal of either State. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision, that decision shall be binding on both Contracting States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these States. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph.
6. The Contracting States may release to the arbitration panel, established under the provisions of paragraph 5, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. The members of the arbitration panel shall be subject to the limitations of disclosure described in paragraph 2 of Article 24 with respect to the information so released. Prior to the beginning of arbitration proceedings, the competent authorities of the Contracting States shall ensure that each person that presented the case and their advisors agree in writing not to disclose to any other person any information received during the course of the arbitration proceedings from either competent authority or the arbitration panel. The mutual agreement procedure and the arbitration proceedings related to the case shall terminate if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities, a person that presented the case or one of that person's advisors materially breaches that agreement.

7. For the purposes of paragraph 3 of Article XXII (Consultation) of the General Agreement on Trade in Services, the Contracting States agree that, notwithstanding that paragraph, any dispute between them as to whether a measure falls within the scope of this Convention may be brought before the Council for Trade in Services, as provided by that paragraph, only with the consent of both Contracting States. Any doubt as to the interpretation of this paragraph shall be resolved under paragraph 3 of this Article or, failing agreement under that procedure, pursuant to any other procedure agreed to by both Contracting States.

Article 24

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 25

ASSISTANCE IN THE COLLECTION OF TAXES

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
2. The term “revenue claim” as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, and in the case of Iceland

on behalf of its political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.
4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.
6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.
7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be:
 - (a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection; or
 - (b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection;the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.
8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);
 - (c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
 - (d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State;
 - (e) to provide assistance if that State considers that the taxes with respect to which assistance is requested are imposed contrary to generally accepted taxation principles.

Article 26

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

ENTITLEMENT TO BENEFITS

1. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under this Convention shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Convention.
2. Where a benefit under this Convention is denied to a person under paragraph 1, the competent authority of the Contracting State that would otherwise have granted this benefit shall nevertheless treat that person as being entitled to this benefit, or to different benefits with respect to a specific item of income, if such competent authority, upon request from that person and after consideration of the relevant facts and circumstances, determines that such benefits would have been granted to that person in the absence of the transaction or arrangement referred to in paragraph 1. The competent authority of the Contracting State to which the request has been made will consult with the competent authority of the other State before rejecting a request made under this paragraph by a resident of that other State.
3. Where an item of income derived by an individual is exempt from tax in a Contracting State by reason only of the status of that individual as a temporary resident under the applicable laws of that State, no relief or exemption from tax shall be available under this Convention in the other Contracting State in respect of that item of income.
4. Nothing in this Convention shall prevent the application of any provision of the laws of a Contracting State which is designed to prevent the evasion or avoidance of taxes. Where double taxation arises as a result of the application of any such provision, the competent authorities shall consult for the elimination of such double taxation in accordance with paragraph 3 of Article 23.

Article 28

PROTOCOL

The attached Protocol shall be an integral part of this Convention.

CHAPTER VI

FINAL PROVISIONS

Article 29

ENTRY INTO FORCE

The Contracting States shall notify each other in writing through the diplomatic channel of the completion of their domestic requirements for the entry into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the date of the last notification, and thereupon the Convention shall have effect:

- (a) in the case of Australia:
 - (i) in respect of withholding tax on income that is derived by a non-resident, in relation to income derived on or after 1 January next following the date on which the Convention enters into force;
 - (ii) in respect of fringe benefits tax, in relation to fringe benefits provided on or after 1 April next following the date on which this Convention enters into force;
 - (iii) in respect of other Australian tax, in relation to income of any year of income beginning on or after 1 July next following the date on which the Convention enters into force;
- (b) in the case of Iceland:

- (i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January next following the date on which the Convention enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January next following the date on which the Convention enters into force.

Article 30

TERMINATION

This Convention shall continue in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Convention by giving written notice of termination, through the diplomatic channel, to the other State at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiration of five years from the date of its entry into force and, in that event, the Convention shall cease to be effective:

- (a) in the case of Australia:
 - (i) in respect of withholding tax on income that is derived by a non-resident, in relation to income derived on or after 1 January next following the date on which the notice of termination is given;
 - (ii) in respect of fringe benefits tax, in relation to fringe benefits provided on or after 1 April next following the date on which the notice of termination is given;
 - (iii) in respect of other Australian tax, in relation to income of any year of income beginning on or after 1 July next following the date on which the notice of termination is given;
- (b) in the case of Iceland:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January next following the date on which the notice of termination is given;
 - (ii) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January next following the date on which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised, have signed this Convention.

Done at Reykjavík this 12th day of October 2022, in duplicate in the Icelandic and English languages, both texts being equally authentic. In case of any divergence of the provisions of this Convention, or their interpretation or application, the English text shall prevail.

For Iceland:

Þórdís Kolbrún Reykfjörð Gylfadóttir

For Australia:

Kerin Ann Burns Ayyalaraju

PROTOCOL
 TO THE CONVENTION BETWEEN ICELAND AND AUSTRALIA FOR
 THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES
 ON INCOME AND THE PREVENTION OF TAX EVASION AND AVOIDANCE

Iceland and Australia have in addition to the Convention between Iceland and Australia for the Elimination of Double Taxation with respect to Taxes on Income and the Prevention of Tax Evasion and Avoidance agreed on the following provisions, which shall form an integral part of the Convention:

1. With reference to paragraph 4 of Article 27:
 It is understood that the reference to ‘any provision of the laws of a Contracting State which is designed to prevent evasion or avoidance of taxes’ includes:
 - (a) in the case of Australia, Part IVA of the Income Tax Assessment Act 1936 or section 67 of the Fringe Benefits Tax Assessment Act 1986;
 - (b) in the case of Iceland, general anti-avoidance rules in the income tax law;
 - (c) measures designed to address thin capitalisation and dividend stripping;
 - (d) measures designed to address transfer pricing;
 - (e) controlled foreign company and transferor trust rules;
 - (f) measures designed to ensure that taxes can be effectively collected and recovered, including conservancy measures.
2. With reference generally to the Convention:
 The term “income” has a wide meaning and includes profits and gains.
3. With reference to Article 9:
 It is understood that references to conditions ‘made or imposed’ between enterprises are to be interpreted broadly and include any conditions that operate between those enterprises.
4. With reference to paragraph 4 of Article 10 and paragraph 3 of Article 11:
 It is understood that the term “government investment fund” means an entity that satisfies all of the following conditions:
 - (a) the entity is:
 - (i) wholly owned by a Contracting State, or political subdivision or a local authority thereof; and
 - (ii) funded solely by public monies; and
 - (b) all returns on the entity’s investments are public monies; and
 - (c) the entity is *not*:
 - (i) a partnership; or
 - (ii) an entity with a principal activity that consists of either or both of the following:
 - (A) producing or trading non-financial goods;
 - (B) providing services that are not financial services; or
 - (iii) an entity that:
 - (A) trades in financial assets and liabilities; or
 - (B) operates commercially in the financial markets; or
 - (C) has principal activities which include providing financial intermediary services, financial auxiliary services, or capital financial institution services.
5. With reference to paragraph 2 of Article 13:
 It is understood that the term ‘movable property’ means property that is not immovable property.
6. With reference to paragraph 3 of Article 17:
 It is understood that “a retirement benefit scheme” means an arrangement in which the individual participates in order to secure retirement benefits. It is also understood that in the case of lump sums arising in Australia:
 - (a) a retirement benefit scheme includes:
 - (i) a “retirement savings account” as defined in the *Retirement Savings Accounts Act 1997*;
 - (ii) a “complying superannuation life insurance policy” as defined in the *Income Tax Assessment Act 1997*; and

- (iii) an “exempt life insurance policy” as defined in the *Income Tax Assessment Act 1997*, other than a policy referred to in subparagraphs (e)(i) or (iii) of subsection 320-246(1) of that Act; and
 - (b) a payment by the Commissioner of Taxation under *the Superannuation (Unclaimed Money and Lost Members) Act 1999* shall be treated as a lump sum paid under a retirement benefit scheme.
- 7. With reference to paragraph 5 of Article 23:
In the case of Australia, paragraph 5 of Article 23 shall not apply to an unresolved issue to the extent it involves the application of Part IVA of the *Income Tax Assessment Act 1936* or section 67 of the *Fringe Benefits Tax Assessment Act 1986*.